OGŁOSZENIA.

Wyciąg ze sprawozdania
COMPAGNIE GENERALE DES INDUSTRIES TEXTILES
Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau et Cie.
Jeneralna Kompania Przemysłu Przędzalnianego, Towarzystwo Anonimowe Zakładów Allart, Rousseau i S-ka za 1937/1938 rok operacyjny.

Bilans ogólny na 31 stycznia 1938 r.

AKTYWA: Kasa i banki (do dyspozycji) Fr. 32.968.574,78, Portfel: weksle Fr. 29.808.382,02, Papiery wartościowe Fr. 27.649.742,53, razem Fr. 57.458.124,55, Nieruchomości: budynki Fr. 34.995.287,67, maszyny Fr. 69.675.437,—, razem Fr. 104.670.724,67, Towary Fr. 111.861.035,85, Różne materiały Fr. 3.798.197,27, Odbiorcy i różni Fr.105.842.725,19, Sumy przechodnie Fr. 14.382.368,50, ogółem Fr. 430.981.750,81.

PASYWA: Kapitał: 60.050 akcyj kapitału Fr. 30.025.000,—, 20.000 akcyj użytkowych Fr. 10.000.000,—, razem Fr. 40.025.000,—, Premia emisyjna Fr. 10.000.000,—, Rezerwa legalna Fr. 7.029.558,08, Rezerwa specjalna Fr. 10.921.723,01, Amortyzacja Fr. 64.351.390,83, Fundusz na odroczone amortyzacje Fr. 5.633.868,02, razem Fr. 87.936.539,94, Rezerwa z nadwyżki przy przeszacowaniu nieruchomości i materiałów w Roubaix Fr. 12.046.926,08, Dywidenda niepodniesiona Fr. 340.561,30, Akcepty własne Fr. 50.538.689,25, Wierzyciele i różni Fr 205.435.883,39, Sumy przechodnie Fr. 14.382.368,50, Ogólny rachunek zysków i strat: zysk netto z okresu 1937/38 Fr. 10.275.782,35, ogółem: Fr. 430.981.750,81.

Ogólny rachunek Zysków i Strat.

WINIEN: Rachunkowi kosztów ogólnych i różnych Fr. 88.159.506,22, Saldo Fr. 10.275.782,35, ogółem Fr. 98.435.288,57.

MA: U ogólnych towarów i różnych Fr. 98.435.288,57.

BILANS JENERALNEJ KOMPANII PRZEMYSŁU PRZĘDZALNIANEGO TOW. ANON. ZAKŁADÓW ALLART, ROUSSEAU i S-KA
Oddział w Łodzi
na dzień 31 stycznia 1938 za rok oper. 1937/38.

AKTYWA: Majątek stały: Tereny Zł 341.256,08, — Tereny działu fabryki Piesch Zł 198.920,—, Budynki fabryczne Zł 6.360.410,05, — Budynki fabryczne działu fabryki Piesch Zł 907.129,94, — Budynki gospodarcze Zł 99.027,67, — Budynki gospodarcze działu fabryki Piesch Zł 235.701,—, Domy mieszkalne Zł 2.102.211,82, — Domy mieszkalne działu fabryki Piesch Zł 220.230,—, Maszyny Zł 20.263.800,06, — Maszyny działu fabryki Piesch. Zł 1.575.626,49, — Urządzenia i ruchomości drewniane Zł 51.808,85, — Inwentarz żywy Zł 18.305,—, Urządzenia Biur Zł 163.161,97, — Pojazdy Mechaniczne Zł 36.878,04,— Tabor i sprzęt strażacki Zł 7.700,—, razem Majątek Stały Zł 32.582.166,97, Majątek Płynny: Gotówka w Kasie i Bankach Zł 1.606.519,57, — Papiery procentowe Zł 2.322.400,—, Akcje Zł 299.349,63, — Weksle w portfelu i inkasie Zł 5.242.898,34, — Udziały w innych przedsiębiorstwach Zł 17.000,—, Materiały: Surowce Zł 7.615.647,26, — Materiały Techniczne Zł 872.223,84, — Półfabrykaty Zł 8.328.060,25, — Przędza Zł 4.443.802,59,— Towary gotowe Zł 1.114.268,61, — Towary otrzymane od odbiorców Zł 49.678,59, — razem Materiały Zł 22.423.681,14, — Dłużnicy: Odbiorcy Zł 7.763.024,08, — Dostawcy i Ekspedytorzy Zł 62.963,09, — Rachunki Różne Zł 2.213.278,33, — Agenci i Przedstawiciele Zł 16.371,81, — Protesty Zł 223.600,45, — Dłużnicy Wątpliwi Zł 1.235.471,05, — razem Dłużnicy Zł 11.514.708,81, — Inne aktywa Zł 3.841,67, — Sumy przechodnie Zł 16.583,33, razem Majątek Płynny Zł 43.446.982,49, — Strata za 1934 i 1935 rok oper. Zł 4.499.820,—, Strata za 1937/38 rok oper. Zł 678.591,11, — razem Zł 81.207.560,57, Sumy pozabilansowe: Listy gwarancyjne złożone za odbiorców Zł 752.100,—, Depozyty Zł 607.502,26, — Pretensje indosowe Zł 394.193,41, — Rachunek „Fides" za zlecenie Zł 539.380,62, — Wełna do otrzymania Zł 2.751.372,74, — Wierzytelności zabezpieczone hipotecznie Zł 246.750,—, Ogółem aktywa Zł 86.498.859,60.

PASYWA: Kapitały własne: Rachunek Kapitału Zł 16.885.584,13, — Centrala w Roubaix za Urządzenia Powojenne: Saldo z roku ubiegłego Zł 9.441.980,68, — Dopisano w roku sprawozdawczym Zł 748.670,25, — Centrala w Roubaix za Instalacje w Tomaszowie: Saldo z roku ubiegłego Zł 3.096.904,70, — Dopisano w roku sprawozdawczym Zł 197.995,79, — razem Kapitały Własne Zł 30.371.135,55, — Kapitał Amortyzacyjny: Saldo z roku ubiegłego Zł 13.647.399,88, — Odpisano w roku sprawozdawczym Zł 1.396.477,07, — razem Kapitał Amortyzacyjny Zł 14.908.956,96, — Zobowiązania: Traty Zł 43.513,53,— Banki Zł 29.14, — Dostawcy i Ekspedytorzy Zł 2.534.559.87, — Odbiorcy Zł 498.420,86, — Protesty Zł 1.315,37, — Agenci i Przedstawiciele Zł 39.291,52, — Rachunki Różne Zł 1.209.100,69, — Wierzytelności Wątpliwe Zł 479.649,55, — Centrala w Roubaix za Towary Zł 30.874.509,53, — Sumy Przechodnie Zł 247.078,—, Razem Zł 81.207.560,57, — Sumy Pozabilansowe: Różni za złożone Listy Gwarancyjne za Odbiorców Zł 752.100,—, Różni za Depozyty Zł 607.502,26, — Zobowiązania Indosowe Zł 394.193,41, — Rachunek „Zlecenia Fidesowi" Zł 539.380,62, — Dostawcy za zamówienia Zł 2.751.372,74,— Gwarancje hipoteczne Zł 246.750,—, Ogółem pasywa Zł 86.498.859,60, — Zobowiązania zagraniczne Złotych 33.339.431,31.

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN: Koszty Administracji Ogólnej Złotych 1.245.310,02, — Koszty Fabrykacji Zł 31.466.093,45, — Koszty Sprzedaży Zł 395.652,71, — Koszty Kredytów Zł 2.561.455,32, — Podatki Państwowe i Komunalne Zł 903.652,18, — Świadczenia Socjalne Zł 441.257,64, — Różnice Kursowe Zł 872.909,55, — Różne Koszty Zł 509.452,39, — Koszty Nabycia Kontyngentów Zł 10.000,—, Odpisy Amortyzacyjne Zł 1.396.477,07, — Straty na Dłużnikach Zł 751.725,81, — Różne Straty Zł 22.557,69, — Ogółem winien Zł 40.576.543,83; MA: Wpływy ze sprzedaży Zł 38.879.385,42, — Procenty otrzymane Zł 469.855,72, — Różne Zyski Zł 405.160,05, — Odzyskane Straty z lat ubiegłych Zł 5.987,80, — Różnice Kursowe Zł 137.563,73, — Strata za rok 1937/38 Zł 678.591,11, — Ogółem Ma Zł 40.576.543,83. 385

TOWARZYSTWO AKCYJNE PRZEMYSŁU WŁÓKNISTEGO
Centrala w Paryżu, 76 rue de la Victoire
(Société Anonyme de l'Industrie Textile).
Bilans na dz. 31 grudnia 1937 r.

AKTYWA: **Majątek Stały:** Tereny fabryczne fr. fr. 324.517,—; Tereny gospodarcze 295.387,68. **Nieruchomości:** Budynki fabryczne i domy mieszkalne 5.338.627,92; Budynki fabryczne i domy mieszkalne — inwestycje w 1937 r. 8.862,34; Magazyny, biura i mieszkania w Łodzi 211.463,73; Nieruchomości w Berlinie 618.946,60; **Urządzenia techniczne:** Maszyny i urządzenia 9.100.362,59; Urządzenia nowe 59.712,45; Centrala elektryczna 6.913.192,69; Centrala Elektryczna—Inwestycje w 1937 r. 10.893,71; Kasa i Banki 7.071.982,48; Weksle w portfelu 3.410.638,02; Papiery procentowe 1.271.534,67; Dłużnicy różni 20.048.867,74; Towary 16.855.342,81; Materiały pomocnicze 1.717.760,81. **Ogółem stan czynny** fr. fr. 73.258.093,24.

PASYWA: Kapitał Zakładowy fr. fr. 36.000.000,—; **Rezerwy:** Statutowa 1.365.686,94; Specjalna 1.250.000,—;

Premia Emisyjna 16.334.153,10; Rezerwa na ryzyku bieżącym 2.027.667,70; Akcepty 2.237.000,—; Wierzyciele różni 4.884.537,05; Rachunek Przechodni 1.398.444,80; Rachunek Zysków i Strat (Saldo) 7.760.603,65; **Ogółem stan bierny** fr. fr. 73.258.093,24.

TOWARZYSTWO AKCYJNE PRZEMYSŁU WŁÓKNISTEGO, FRANCUSKA SPÓŁKA AKCYJNA W CZĘSTOCHOWIE.

Bilans na dz. 31 grudnia 1937 r.

AKTYWA: **I. Majątek Stały:** Grunty zł 178.054,40; Budynki a) fabryczne 3.716.201,47; b) gospodarcze 459.986,88; c) mieszkalne 1.060.054,06; d) dom i skład w Łodzi 110.984,—; Maszyny i Urządzenia Techniczne 6.999.407,98; Bocznica Kolej. i lokom. samochodowa 122.689,13; Centrala elektr. Urządz. napęd. Transmisja 3.263.497,36; Meble i Urządzenia biurowe 112.068,17; **II. Majątek Płynny:** Gotówka w kasie, bankach i w drodze 256.650,84; Papiery Procentowe 129.408,—; Akcje i Udziały w innych przedsięb. 891.705,—; Weksle w portfelu i inkasie 1.608.672,99; Materiały: a) surowe 1.320.927,11, b) półfabrykaty 1.618.913,53, c) gotowe wyroby i towary 2.199.224,01, d) pomocnicze i pędne 590.323,62; Dłużnicy: a) odbiorcy 2.729.908,47, b) dostawcy 23.429,08, c) różni 11.392,54, d) pożyczki 467.002,60, e) wątpliwe należności weksle prot. 11.967,41. III. Sumy Przechodnie 28.966,06; IV. Inne Aktywa — Kaucje P. K. O. 1.194,98; V. Rachunek Zysków i Strat — saldo 1.406.607,81; **Poza bilansem:** Zlecenia Biuru Rozrachunkowemu 1.073.624,75; Biuru Rozrachunkowemu na zlecenia 19.248,90; Różni na złożone Listy Gwarancyjne za odbiorców 1.012.100,—; Różni za weksle Kaucyjne 222.748,82; Różne Gwarancje 5.194.366,79. **Ogółem stan czynny** zł 36.841.326,76.

PASYWA. **I. Kapitały Własne:** Kapitał dla działalności w Polsce 5.000.000,—; Nadwyżka bilansowa pochodząca z przewalutowania 2.168.449,92; **II. Kapitał Amortyzacyjny:** a) saldo z roku ubiegłego 8.878.000,10, b) dopisano w roku sprawozdawczym 844.178,54; **III. Zobowiązania — Wierzyciele:** a) dostawcy krajowi 47.199,20, b) dostawcy zagraniczni 600.065,87, c) banki zagraniczne 3.007.553,97, d) różni 159.936,26, e) odbiorcy 19.248,90; **Fundusze i Zobowiązania Specjalne.** 1) Fundusz Pracy 1.810,57, 2) Fundusz Karny 115,70, 3) Podatek od uposażeń służbowych 7.349,41, 4) Fundusz Bezrobocia 708,69; IV. Zarząd Główny w Paryżu: 8.461.045,33; V. Sumy Przechodnie 123.575,04. Poza bilansem: Biuro Rozrachunkowe za zlecenia 1.092.873,65; Listy gwarancyjne złożone za odbiorców 1.012.100,—; Weksle Kaucyjne 222.748,82; Złożone Gwarancje 5.194.366,79. **Ogółem stan bierny** zł 36.841.326,76.

P. S. Ogólna suma zobowiązań zagranicznych wynosi zł 12.068.665,17; Ogólna suma należności zagranicznych wynosi zł 25.288,58.

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW TOWARZYSTWA AKCYJNEGO PRZEMYSŁU WŁÓKNISTEGO FRANCUSKIEJ SPÓŁKI AKCYJNEJ W CZĘSTOCHOWIE.

za rok 1937.

STRATY. **Koszty Administracji Ogólnej:** Koszty Handlowe 311.456,06; Koszty przynależności do związków i organiz. 75.063,64; Koszty dzierżawy fabryk 9.500,45; Siła napędowa 13.931,28; Warsztat Mechaniczny 3.572,27; Oświetlenie 1.685,88; Wydział Gospodarczy 34.146,80; **Koszty Fabrykacji:** Skóry Wyprawione 1.416.455,76; Przędza 8.840.292,06; Koszty Sprzedaży: koszty sprzedaży 550.934,14; Sprzedaż materiałów 1.514,84; Koszty Kredytów: Procenty 225.352,37; Podatki 335.279,15; Świadczenia socjalne 295.408,29; Różnice kursowe 83.330,83; Amortyzacja 844.178,54; Różne Straty 262.307,79. **Razem** złotych 13.304.410,15.

ZYSKI. Sprzedaż przędzy 9.685.547,43; Sprzedaż wełny 314.096,04; Sprzedaż skór 1.860.938,23; Sprzedaż tutek 6.943,80; Różne Sprzedaże 30.276,84; Strata za rok 1937 1.406.607,81. **Razem** zł 13.304.410,15.

384

PRZEMYSŁ BAWEŁNIANY TEODOR TIETZEN I SPÓŁKA, SPÓŁKA AKCYJNA w Łodzi, ul. Andrzeja 78.

Bilans na dzień 31 grudnia 1937 r.

AKTYWA: **Majątek stały:** Plac zł 74.219,00, Budynki fabryczne zł 585.503,33, Budynki gospodarcze zł 30.755,64, Maszyny i Urządzenia techniczne: cienkoprzędna przędzalnia zł 2.309.051,76, gruboprzędna przędzalnia zł 59.344,43, Inwentarz biurowy zł 10.139,30, Inwentarz fabryczny zł 5.446,94. **Majątek płynny:** Kasa — gotówka zł 26.740,48, Banki — gotówka do dyspozycji zł 175.173,65, Weksle w portfelu zł 114.942,52, Pożyczki Państwowe zł 9.796,00. **Materiały:** Bawełna na składach w Gdyni i w Łodzi zł 237.221,65, Bawełna i Półfabrykaty zł 146.260,90, Gotowa przędza zł 169.500,71, Odpadki sprzedażne zł 38.345,83, Drobne zapasy fabryczne zł 6.473,19. **Dłużnicy:** Dostawcy zł 14.928,48, Odbiorcy zł 252.850,23, Różni zł 70.881,14, Protestowane weksle zł 2.520,00, Razem zł 4.340.095,18.

Obligo wekslowe zł 301.156,22, Zobowiązania zagraniczne zł 47.460,25.

PASYWA: **Kapitały własne:** Kapitał Zakładowy zł 1.800.000,00, Kapitał Zapasowy zł 54.221,05, **Kapitał Amortyzacyjny:** Amortyzacja maszyn i urządzeń: a) saldo z roku ubiegłego zł 1.137.834,84, b) dopisano w 1937 r. zł 230.651,31, Amortyzacja budynków: saldo z roku ubiegłego zł 127.490,15, b) dopisano w roku 1937 zł 17.950,74, amortyzacja inwentarza: a) saldo z roku ubiegłego zł 3.223,24, b) dopisano w 1937 r. zł 669,30. **Zobowiązania:** a) Akcepty złotowe zł 54.060,00, b) Akcepty dolarowe U. S. A. $ 8.984,43 = zł 47.460,25. **Wierzyciele:** Dostawcy za bawełnę na składach w Łodzi i Gdyni zł 237.221,65, Dostawcy za inne dostawy zł 65.933,08, Odbiorcy zł 6.517,50, Różni zł 292.132,67, Długoterminowe Pożyczki Akcjonariuszów zł 175.049,79. Zysk zł 89.679,61, Razem zł 4.340.095,18.

Obligo wekslowe zł 301.156,22, Zobowiązania zagraniczne zł 47.460,25.

Rachunek Strat i Zysków za 1937 r.

WINIEN: Bawełna zł 1.812.180,28, Ogólne koszty fabryczne zł 654.165,16, Ogólne koszty handlowe zł 22.187,64, Prowizje zł 131.721,93, Procenty i dyskonto zł 5.193,94, Świadczenia socjalne zł 43.246,78, Podatki zł 67.685,27, Pensje zł 296.305,41, Różnice kursowe zł 1.777,12, Amortyzacja maszyn i urządzeń zł 230.651,31, Amortyzacja budynków zł 17.950,74, Amortyzacja inwentarza zł 669,30, Zysk zł 89.679,61. Razem zł 3.373.414,49.

MA: Przędza zł 3.328.294,72, Odpadki sprzedażne zł 35.818,86, Przerób zł 9.300,91. Razem zł 3.373.414,49.

383

Cena numeru niniejszego zł 1,50, z przesyłką zwyczajną zł 1,75, z poleconą zł 2,05.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Rymarska 3/5.
Telefony: Redakcji 12-12-29, Administracji 11-05-08. Konto czekowe w P. K. O. Nr 30.305.

Prenumerata: w kraju: kwartalnie zł 6,—, rocznie zł 24,—
za granicą: kwartalnie zł 8,—, rocznie zł 32,—.

Ceny ogłoszeń: za 1 mm szpalty redakcyjnej zł 0,40; za całą stronę zł 196,—. Cyfrowe i tabelaryczne o 100% drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Zamówienia na prenumeratę względnie numery pojedyncze Dziennika Urzędowego, jak również druk ogłoszeń wykonuje się po uprzednim uiszczeniu całkowitej należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych Urzędów Pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr 22. Nr 100875. 8 300.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1938 r.

w sprawie instrukcji żeglugowo-celnej, wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Komunikacji w zakresie ich właściwości.

Na podstawie art. 57, 88, 133 oraz 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) wydaje się dołączoną do niniejszego instrukcję żeglugowo-celną.

Minister Skarbu:
(—) **E. Kwiatkowski.**

INSTRUKCJA
ŻEGLUGOWO-CELNA

DRUKARNIA PAŃSTWOWA W WARSZAWIE, UL. MIODOWA 22. NR 100907.

SPIS RZECZY.

G. Odprawa statków.

H. Ruch statków na wodach granicznych.

I. Kwalifikowanie statków przeznaczonych do przewozu towarów celnych.

K. Przepisy końcowe.

INSTRUKCJA ŻEGLUGOWO-CELNA.

A. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1.

Miejsce przekraczania granicy celnej i przewozu przez nią towarów.

1) Ruch osobowy i towarowy przez granicę celną może odbywać się tylko na tych śródlądowych drogach wodnych, które zostały uznane i ogłoszone jako drogi celne.

2) Na ruch osobowy i towarowy przez granicę celną na innych śródlądowych drogach wodnych, poza przypadkami przewidzianymi w międzypaństwowych umowach granicznych, wymagane jest zezwolenie Dyrekcji Ceł, niezależnie od zezwoleń wydawanych przez inne władze na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2.

Czas przekraczania granicy celnej i przewozu przez nią towarów.

1) Na drogach celnych, wymienionych w § 1, można przekraczać granicę przy przywozie tylko w takim czasie, aby zgłoszenie się w granicznym urzędzie celnym mogło nastąpić w godzinach urzędowych tego urzędu. Zgłoszenie do odprawy wywozowej powinno nastąpić w takim czasie, aby odprawa i wyjście statku za granicę mogło nastąpić w godzinach urzędowych urzędu celnego.

2) Właściwa terytorialnie Dyrekcja Ceł może w przypadkach istotnej potrzeby zezwolić na przekraczanie granicy w innym czasie; w przypadkach nagłych może udzielić zezwolenia graniczny urząd celny, donosząc o tym Dyrekcji Ceł.

§ 3.

Kontrola celna statków.

1) Statki przychodzące z zagranicy podlegają kontroli celnej od chwili przekroczenia granicy celnej do chwili zwolnienia spod kontroli celnej przez właściwy urząd celny.

2) Statki wychodzące za granicę podlegają kontroli celnej od chwili zgłoszenia w urzędzie celnym aż do chwili faktycznego wyjścia za granicę celną.

3) Na statki podlegające kontroli celnej organa celne mogą wkroczyć w każdym czasie i żądać przedstawienia dokumentów dotyczących statku, ładunku oraz przeprowadzić rewizję statku.

4) Statki przychodzące z zagranicy i wychodzące za granicę obowiązane są w celu dokonania odprawy celnej wzgl. rejestracji przybić do brzegu w obrębie placu urzędowego granicznego urzędu celnego, w miejscu ustalonym przez ten urząd. Placem urzędowym przy urzędzie celnym jest cała przestrzeń portu, przystani lub przeładowni. Osobne ogrodzenie placu urzędowego nie jest wymagane.

§ 4.

Posterunki celne.

1) W przypadkach gdy graniczny urząd celny nie jest położony bezpośrednio przy granicy celnej, mogą być przy wjazdach na śródlądowe drogi wodne ustanowione posterunki celne. O ustanowieniu posterunków celnych decydują właściwe terytorialnie Dyrekcje Ceł. Posterunki powinny być odpowiednio oznaczone.

2) Kierownik statku przychodzącego z zagranicy obowiązany jest zatrzymać się bez wezwania przy posterunku celnym i przedstawić dokumenty odnoszące się do statku i załadowanych towarów (świadectwo pomiarowe, konosamenty itp.).

3) Posterunek celny bada, czy nie zachodzą formalne przeszkody do wpuszczenia statku lub jego ładunku do obszaru celnego, po czym ustala sposób zabezpieczenia towarów przed możliwością usunięcia ich lub zamiany w czasie przewozu do granicznego urzędu celnego.

4) Przewóz towarów na przestrzeni między posterunkiem celnym a granicznym urzędem celnym odbywa się zasadniczo pod konwojem celnym. Konwój jest bezpłatny.

5) Bez konwoju celnego mogą być kierowane do granicznego urzędu celnego statki załadowane, jeżeli zostały zakwalifikowane do

przewozu towarów pod zamknięciem celnym (§ 46 ust. 2) oraz statki przybywające w stanie próżnym, jeżeli rewizja ich może być przez posterunek celny wykonana bez trudności. W przypadkach przewozu bez konwoju celnego kierownik statku powinien przedstawić posterunkowi celnemu dokumenty wstępne, stosownie do przepisu § 6 względnie § 7 niniejszej instrukcji. Na podstawie dokumentów wstępnych posterunek celny przeprowadza rewizję statku (§ 10), nakłada na pomieszczenia z towarami zamknięcia celne, przy czym wynik rewizji notuje w odpowiednich rubrykach dokumentów wstępnych.

6) Po zbadaniu statku posterunek wypełnia kartę konwojową według załączonego wzoru Nr 1 w dwóch egzemplarzach i wręcza ją wraz z dokumentami wstępnymi konwojentowi lub kierownikowi statku w zamkniętej kopercie, adresowanej do granicznego urzędu celnego. Wystawione karty konwojowe posterunek celny zapisuje do rejestru kart konwojowych, prowadzonego według załączonego wzoru Nr 2.

7) Graniczny urząd celny notuje na obydwu egzemplarzach karty konwojowej datę i godzinę przybycia statku oraz pozycję swojego rejestru statków, po czym potwierdzony jeden egzemplarz karty konwojowej odsyła posterunkowi celnemu. Potwierdzone egzemplarze kart konwojowych posterunek celny przechowuje jako załączniki do rejestru kart konwojowych. Drugi egzemplarz karty konwojowej urząd celny dołącza do zgłoszenia ogólnego statku (manifestu wyładunkowego) pozostającego w urzędzie celnym.

B. ODPRAWA PRZYWOZOWA W GRANICZNYM URZĘDZIE CELNYM.

§ 5.

Przyjęcie statku.

1) Przyjęcie statku przez urząd celny odbywa się w godzinach urzędowych urzędu celnego. Na wniosek kierownika statku lub zastępującej go osoby, statek może być przyjęty przez urząd celny również w czasie poza godzinami urzędowymi.

2) Celem przyjęcia statku udają się na statek organa urzędu celnego, przyjmują od kierownika dokumenty wstępne i przystępują do dokonania rewizji statku. Na żądanie organów urzędu celnego kierownik statku powinien przedstawić im do wglądu dokumenty odnoszące się do statku (świadectwo pomiarowe itp.).

3) Gdy z jakichkolwiek powodów kierownik statku nie może przedstawić organom urzędu celnego dokumentów wstępnych w chwili przybycia ich na statek, zezwala się kierownikowi statku przedstawić te dokumenty w czasie późniejszym, jednak nie później jak w ciągu 24 godzin od chwili przybycia do urzędu celnego. W tym przypadku przyjęcie statku odracza się do chwili dostarczenia dokumentów, statek zaś należy wziąć pod stały dozór celny. Odprawa podróżnych powinna być dokonana bez żadnej zwłoki, mimo odroczenia przyjęcia statku.

§ 6.

Dokumenty wstępne.

1) Wstępnymi dokumentami celnymi są:

a) zgłoszenie ogólne statku (manifest wyładunkowy) — wzór Nr 3,

b) konosamenty,

c) wykaz włazów i skrytek — wzór Nr 4,

d) spis prowiantu i zasobów statku — wzór Nr 5,

e) spis bagażów zarejestrowanych (nadanych),

f) spis przedmiotów podlegających cłu, przywiezionych przez kierownika i załogę statku — wzór Nr 6.

2) Zgłoszenie ogólne statku (ust. 1a) powinno być przedstawione urzędowi celnemu w ilości egzemplarzy niezbędnej dla dokonania wyładowania, a w razie przekazania towarów do innego urzędu celnego — w trzech egzemplarzach (§ 24 ust. 3); dokumenty wymienione w ust. 1 lit. b, c, d, f w dwóch egzemplarzach, a spis bagażów zarejestrowanych w jednym egzemplarzu.

3) Jeżeli statek przyjdzie próżny, należy to wyraźnie zaznaczyć w zgłoszeniu ogólnym statku.

4) W zgłoszeniu ogólnym statku powinny być w miarę możności, oznaczone pomieszczenia (place), do których poszczególne towary mają być wyładowane.

5) Jeżeli towar nadejdzie bez konosamentu, należy sporządzić konosament zastępczy (wzór Nr 7). Konosament zastępczy wystawia kierownik statku lub osoba zastępująca go, w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach za pomocą papieru barwiącego. Jeden egzemplarz konosamentu zastępczego służy dla urzędu celnego jako deklaracja celna nadawcy, drugi zaś, po zarejestrowaniu towarów w urzędzie celnym, otrzymuje kierownik statku lub osoba zastępująca go. Okaziciel konosamentu zastępczego uważany będzie przez urząd celny za uprawnionego do rozporządzenia towarem.

6) Dokumenty wstępne wymienione w ust. 1a, c, d, e, f, powinny być podpisane przez kierownika statku lub osobę zastępującą go.

7) Dokumenty wstępne powinny być sporządzone pismem czytelnym; dokumenty spo-

rządzone nieczytelnie lub wadliwie urząd celny może odrzucić.

8) Jeżeli członek załogi nie może sam potwierdzić danych wyszczególnionych w spisie według wzoru Nr 6, może to w jego zastępstwie uczynić kierownik statku, który w tym przypadku odpowiada za zgodność zgłoszenia na równi z właścicielem przedmiotów.

§ 7.

Zwolnienie od przedstawienia dokumentów wstępnych.

1) Od przedstawienia dokumentów wstępnych wymienionych w § 6 są zwolnione statki sportowe i rybackie, oraz statki używane w małym ruchu granicznym, jeżeli nie przywożą towarów w celach handlowych; poza tym są zwolnione od przedstawienia dokumentów wstępnych statki używane w służbie przez władze państwowe oraz promy używane do przewozu przez wody graniczne.

2) Statki inne (osobowe i towarowe), których załoga wraz z kierownikiem nie przekracza 5 osób, zwolnione są od przedkładania spisu przedmiotów podlegających cłu, przywiezionych przez kierownika i załogę statku (wzór Nr 6). Przedmioty podlegające cłu, przywiezione przez kierownika i załogę takich statków, powinny być wykazane w spisie prowiantu i zasobów statku.

3) Statki osobowe, utrzymujące regularną komunikację przez granicę celną i nie przewożące żadnych towarów, mogą być przez urząd celny zwolnione od przedstawiania zgłoszeń ogólnych (manifestów wyładunkowych) na podstawie oświadczenia kierownika statku, że nie wiezie żadnych towarów. Oświadczenie takie może być umieszczone na formularzu zawierającym spis prowiantu i zasobów statku.

4) Statki, dokonywujące częstych przejazdów przez granicę celną, mogą za zgodą urzędu celnego przedstawiać stały, przez urząd celny zatwierdzony wykaz włazów i skrytek. W tych przypadkach jeden egzemplarz wykazu pozostaje stale na statku, drugi pozostaje stale w urzędzie celnym. Jeżeli statki te posiadają towary załadowane na pokładzie, należy je osobno wyszczególnić w zgłoszeniu ogólnym statku. W zgłoszeniu ogólnym należy oznaczyć ilość nałożonych zamknięć celnych na pomieszczenia ładunkowe.

§ 8.

Sprawdzanie dokumentów wstępnych.

Po otrzymaniu dokumentów wstępnych od kierownika statku urzędnik celny jest obowiązany:

a) Sprawdzić, czy wszystkie wymagane dokumenty wstępne zostały złożone i czy są należycie sporządzone,

b) porównać konosamenty (względnie konosamenty zastępcze) ze zgłoszeniem ogólnym statku, pod względem ilości sztuk, znaków i numerów, nazwy towaru oraz wagi,

c) odnotować dzień i godzinę przyjęcia dokumentów w odpowiedniej rubryce zgłoszenia ogólnego.

§ 9.

Odprawa celna podróżnych i ich bagażów.

1) Podróżnych znajdujących się na statku oraz ich bagaże należy odprawić bez żadnej zwłoki. Odprawa może być dokonana również na statku.

2) Odprawę celną podróżnych i ich bagażów przeprowadza się według ogólnie obowiązujących przepisów.

3) Odprawę celną bagażów nadanych przeprowadza się na podstawie dostarczonego przez kierownika statku spisu bagażów (§ 6 ust. 1-e). Spis bagażów załatwia urząd w sposób wskazany w § 75 instrukcji manipulacyjnej, po czym dołącza go do zgłoszenia ogólnego statku.

4) Aż do czasu ukończenia odprawy podróżnych i ich bagażów urząd celny utrzymuje statek pod stałym dozorem celnym.

5) Do członków załogi statku, którzy schodzą na ląd na stałe lub na dłuższy urlop i udowodnią tę okoliczność wobec urzędu celnego, mają zastosowanie przepisy celne jak do podróżnych. Odprawa celna podróżnych ma pierwszeństwo przed odprawą załogi.

§ 10.

Wstępna rewizja statku.

1) Po dokonaniu odprawy podróżnych i ich bagażów przeprowadza się na podstawie przyjętych dokumentów wstępną rewizję statku.

2) Przy rewizji obowiązany jest asystować kierownik statku lub jego zastępca i wskazać urzędnikom celnym wszystkie pomieszczenia, przejścia, włazy i skrytki, uprzedzić o miejscach, w których są złożone towary łatwopalne i wybuchowe oraz okazywać urzędnikom wszelką pomoc potrzebną przy rewizji.

3) Przy rewizji wstępnej statku sprawdza się przede wszystkim zgodność wykazu włazów i skrytek ze stanem faktycznym i nakłada się zamknięcia celne na wszystkie włazy prowadzące do miejsc, w których przechowywane są towary, jak również na osobne pomieszczenia z towarami. Jeżeli dla jakichbądź powodów nie można nałożyć zamknięć celnych, statek powinien być wzięty pod stały dozór celny na koszt przewoźnika; urząd celny może w poszczególnych przypadkach odstąpić od ustanowienia stałego dozoru celnego.

4) Towary znajdujące się na pokładzie należy sprawdzić według ilości sztuk i odnotować w wykazie włazów i skrytek. Statek posiadający towary na pokładzie może być, według uznania urzędu celnego, wzięty pod stały dozór celny na koszt przewoźnika.

5) Następną czynnością urzędników rewidujących statek jest zbadanie prowiantu i zasobów statku oraz przedmiotów przywiezionych przez kierownika i załogę statku według przedstawionych spisów (wzór Nr 5 i 6), a poza tym — inwentarza okrętowego, kajut oraz wszelkich pomieszczeń niezaładowanych.

6) Wolne są od cła i innych należności prowianty dla załogi i zasoby dla statku potrzebne na przeciąg podróży do miejsca przeznaczenia, a przy tranzytowym przewozie na przeciąg podróży przez polski obszar celny. Prowiant i zasoby przekraczające powyższą ilość podlegają ocleniu, na wniosek jednak kierownika statku mogą być wzięte pod zamknięcie celne. Jeżeli statek przybywa do polskiego obszaru celnego na krótki okres czasu, nadwyżka prowiantu i zasobów może być pozostawiona pod zamknięciem celnym na statku, w przeciwnym razie powinna być złożona w urzędzie celnym. Nadwyżka prowiantu i ewent. zasobów na statkach tranzytowych może być przewożona przez polski obszar celny pod zamknięciem celnym na tych statkach; nieznaczne nadwyżki zasobów można pozostawić bez zamknięcia celnego. Każda ilość prowiantu i zasobów, która ma być zniesiona na ląd, podlega ocleniu. Jeżeli tego wymagają lokalne warunki, Ministerstwo Skarbu może zarządzić inny tok postępowania dotyczący prowiantu i zasobów.

7) Apteka oraz inwentarz statku nie podlegają zamknięciu.

8) Artykuły monopolowe mogą być przywożone i zwalniane od cła wyłącznie w ilościach przewidzianych dla ruchu podróżnych.

9) Inwentarz ruchomy, znajdujący się na statkach zagranicznych, wolny jest od cła pod warunkiem, że odpowiada potrzebom statku i nie będzie zniesiony na ląd. Przedmioty należące do inwentarza, które mają być zniesione na ląd, powinny być zgłoszone urzędowi celnemu. Jeżeli strona nie udowodni, że dany przedmiot pochodzi z wolnego obrotu w kraju lub że został już oclony, względnie zwolniony od cła, należy taki przedmiot oclić na ogólnych zasadach.

10) Inwentarz ruchomy, znajdujący się na statku krajowym, powinien być wykazany w spisie inwentarza, prowadzonym przez kierownika statku i potwierdzonym przez urząd celny. Spis powinien zawierać adnotacje o pochodzeniu poszczególnych sztuk inwentarza z wolnego obrotu w kraju. Każde uzupełnienie inwentarza, dokonane w kraju, powinno być w spisie poświadczone dodatkowo przez urząd celny przed wyjazdem za granicę.

11) Jeżeli statek krajowy uzupełni za granicą swój inwentarz lub osprzęt, kierownik statku obowiązany jest przy powrocie do kraju zgłosić nabyte za granicą przedmioty i poddać je przywozowej odprawie celnej. Przedmioty inwentarza nabyte za granicą powinny być wpisane do spisu inwentarza, w którym urząd celny poświadcza dokonanie odprawy przywozowej.

12) W razie dokonania za granicą koniecznej naprawy statku krajowego kierownik statku obowiązany jest zgłosić to przy powrocie do polskiego obszaru celnego i przedstawić zaświadczenie zagranicznego zakładu reparacyjnego, stwierdzające rodzaj i ilość materiałów dodanych przy reparacji oraz konieczność dokonania naprawy dla umożliwienia dalszej podróży. Zaświadczenie powinno być potwierdzone przez właściwą miejscową władzę administracji ogólnej. Przy wykonaniu drobnych reparacji zaświadczenie nie jest wymagane. Za materiały dodane przy reperacji urząd celny wymierza należności celne według ogólnych zasad ustalonych dla biernego obrotu reparacyjnego, o ile obowiązujące w danym czasie rozporządzenie o ulgach celnych nie stanowi inaczej.

13) W razie ujawnienia podczas rewizji przedmiotów lub towarów niezgłoszonych w dokumentach wstępnych, należy przeciwko winnym wdrożyć postępowanie karne skarbowe, przedmioty zaś i towary niezgłoszone zająć.

14) Wynik wstępnej rewizji statku należy odnotować we właściwych rubrykach dokumentów wstępnych.

§ 11.

Ograniczenie komunikacji pomiędzy statkiem a lądem oraz innymi statkami.

Od chwili wjazdu statku do polskiego obszaru celnego do chwili ukończenia rewizji wstępnej w granicznym urzędzie celnym wzbroniona jest komunikacja towarowa i osobowa pomiędzy statkiem a lądem oraz innymi statkami. Prawo wstępu na statek mają w tym czasie tylko władze uprawnione i przedstawiciele przedsiębiorstw żeglugowych. Wstęp innych osób na statek jest dopuszczalny tylko za osobnym zezwoleniem urzędu celnego.

§ 12.

Stały dozór celny na statku.

1) Statki przybywające do granicznego urzędu celnego na krótki postój i wychodzące następnie z powrotem za granicę, mogą być przyjęte według uznania urzędu celnego pod stały dozór celny na koszt przewoźnika.

2) Poddanie statku pod stały dozór celny zwalnia kierownika statku od obowiązku przedstawienia dokumentów wymienionych w § 6 ust. 1c, d, f; urząd celny odstępuje w tym przypadku od rewizji statku jak również od nałożenia zamknięć celnych, natomiast wyznacza

funkcjonariuszów celnych potrzebnych do stałego dozoru.

3) Obowiązkiem wyznaczonych do stałego dozoru funkcjonariuszów celnych jest kontrolowanie ruchu na statku oraz ścisłe przestrzeganie, aby ze statku nie znoszono względnie na statek nie wnoszono jakichkolwiek przedmiotów lub towarów bez dokonania odprawy celnej. Osoby podejrzane o nielegalne wnoszenie lub znoszenie przedmiotów ukrytych na sobie podlegają rewizji osobistej na zasadach ustalonych przepisami dla tego rodzaju rewizji.

§ 13.

Rejestracja statków.

1) Przychodzące z zagranicy statki towarowe i osobowe graniczny urząd celny zapisuje do rejestru statków, prowadzonego według załączonego wzoru Nr 8. Rejestr taki prowadzi się w okresach rocznych.

2) Zagraniczne jachty motorowe i żaglowe, łodzie, kajaki itp. wprowadzane na czasowy pobyt do polskiego obszaru celnego przez osoby zamieszkałe za granicą i przeznaczone do osobistego użytku tych osób, podlegają rejestracji według zasad ustalonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 387).

3) Sposób rejestracji jachtów, łodzi sportowych itp. krajowego pochodzenia oraz zagranicznych i krajowych łodzi rybackich i łodzi używanych w małym ruchu granicznym ustalają właściwe Dyrekcje Ceł zależnie od warunków miejscowych.

§ 14.

Postępowanie granicznego urzędu celnego z dokumentami wstępnymi.

1) Przesyłki wyszczególnione w zgłoszeniu ogólnym statku graniczny urząd celny zapisuje do rejestru przywozu i pozycje tego rejestru uwidacznia w rubryce 13 zgłoszenia ogólnego.

2) Jeżeli przesyłki mają być przekazane w całości do innego urzędu celnego, graniczny urząd celny zapisuje je do rejestru przywozu pod jedną pozycją, umieszczając wzdłuż rubryki 2—5 adnotację: „patrz dołączone zgłoszenie ogólne statku". Pozycję rejestru przywozu urząd celny oznacza na stronie pierwszej zgłoszenia ogólnego statku jako numer listu przekazowego lub konwojowego.

3) Zgłoszenia ogólne statku wraz ze spisami bagażów zarejestrowanych stanowią załączniki do rejestru przywozu.

4) Przedstawione jednocześnie ze zgłoszeniem ogólnym statku pierwsze egzemplarze konosamentów lub konosamentów zastępczych na towary, przeznaczone do wyładowania w granicznym urzędzie celnym, urząd ten stempluje jako konosamenty celne w następujący sposób:

konosament celny
poz. rej. . . . .
. . . . dnia . . . .
pieczęć . . . .
urzędowa: podpis urzędnika

Konosamenty celne wydaje urząd celny kierownikowi statku lub zastępującej go osobie za pokwitowaniem na zgłoszeniu ogólnym.

5) Drugie egzemplarze konosamentów lub konosamentów zastępczych urząd celny zaopatruje w pieczęć z napisem „Deklaracja celna nadawcy" i umieszcza na nich pozycję rejestru przywozu, datę, podpis i pieczęć urzędową. Dokumenty te układać należy w kolejnym porządku, jako załączniki do rejestru przywozu.

6) W razie zagubienia konosamentu celnego urząd celny może na wniosek osoby, której konosament wydał (ust. 4), potwierdzić odpis z oryginalnego konosamentu jako duplikat konosamentu celnego, pod warunkiem unieważnienia przez nią i na jej koszt zagubionego dokumentu przez trzykrotne ogłoszenie w jednej poczytnej gazecie miejscowej oraz w Monitorze Polskim. Wydanie duplikatu konosamentu celnego może nastąpić dopiero drugiego dnia po dacie ostatniej publikacji i po złożeniu urzędowi celnemu wszystkich 3-ch numerów pism, w których notatkę o unieważnieniu zamieszczono wraz z oświadczeniem wnioskodawcy, że przyjmuje na siebie odpowiedzialność za roszczenia, jakie mogłyby być zgłoszone z tytułu zagubionego konosamentu celnego. W wyjątkowych wypadkach, np. gdy chodzi o towary szybkopsujące się, naczelnik urzędu celnego może zezwolić na wydanie duplikatu konosamentu celnego jeszcze przed ogłoszeniem pod warunkiem udowodnienia przez wnioskodawcę, że poczynione zostały właściwe kroki celem unieważnienia zagubionego dokumentu oraz dopełnienia pozostałych formalności.

7) Potwierdzone przez urząd celny pierwsze egzemplarze włazów i skrytek, spisu prowiantu i zasobów statku oraz spisu przedmiotów podlegających cłu, przywiezionych przez kierownika i załogę statku, pozostają w urzędzie celnym. Potwierdzone przez urząd celny drugie egzemplarze wymienionych dokumentów pozostają na statku w przechowaniu kierownika statku do czasu wyjścia statku za granicę, po czym urząd celny kompletuje je z pierwszymi egzemplarzami i przechowuje jako załączniki do rejestru statków.

8) Konosamentów (zarówno pierwszych jak i drugich egzemplarzy), dotyczących towarów przekazywanych do innego urzędu celnego, graniczny urząd celny nie stempluje i postępuje z nimi stosownie do przepisu § 24 ust. 7.

§ 15.

Wyładowanie towarów.

1) Z chwilą przyjęcia statku i ukończenia rewizji wstępnej urząd celny zezwala na wyła-

dowanie towarów do miejsc wskazanych przez kierownika statku lub zastępującą go osobę.

2) W przypadkach, gdy wyładowanie towarów nie zostało rozpoczęte niezwłocznie po przyjęciu statku i gdy w związku z tym nałożone zostały przy rewizji wstępnej zamknięcia celne na włazy itp. (§ 10 ust. 3), organ celny powinien przed rozpoczęciem wyładowania stwierdzić, czy nałożone zamknięcia celne nie zostały naruszone.

3) Wyładowanie towarów odbywa się w godzinach urzędowych urzędu celnego. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie urząd celny może zezwolić na wyładowanie w czasie poza godzinami urzędowymi, przy czym wyładowanie w porze nocnej może być dopuszczone tylko wówczas, gdy teren wyładunkowy będzie odpowiednio oświetlony.

4) Wyładowanie odbywa się pod dozorem celnym na zasadzie zgłoszenia ogólnego statku. Wyładowane towary powinny być składane w magazynach i składach celnych; za zezwoleniem urzędu celnego mogą być również złożone na nabrzeżu, jeżeli rodzaj towaru na to zezwala, a ze strony władz portowych nie zgłoszono zastrzeżeń.

5) Urząd celny może zezwalać na przeładowanie bezpośrednio do wagonów lub innych środków transportowych towarów masowych o niskim cle, łatwych do otaryfowania, jeżeli odprawa celna może być dokonana w każdym poszczególnym przypadku z należytą dokładnością. Odprawa taka powinna być sprawdzona przez urzędnika, upoważnionego do przeprowadzenia ponownej rewizji. Urząd celny może również zezwalać na przeładowanie ze statków bezpośrednio do wagonów lub innych środków transportowych towarów jednogatunkowych, przeznaczonych do przewozu w większych ładunkach (np. wagonowych) tranzytem przez polski obszar celny lub też do przekazania do oclenia w innym urzędzie celnym.

6) W toku wyładowania dozorujące organa celne wspólnie z przewoźnikiem i zawiadowcą magazynu lub składu celnego sprawdzają ilość sztuk, znaki i numery, rodzaj opakowania oraz wagę brutto względnie wagę netto, jeżeli towar jest bez opakowania. Wynik sprawdzenia organa celne stwierdzają na zgłoszeniu ogólnym statku, przy czym umieszczają na tym dokumencie datę sprawdzenia, podpis i pieczęć urzędową.

7) Wyważanie towarów, zapisywanie do księgi wagowej i oznaczanie towarów nalepkami odbywa się według zasad ustalonych w instrukcji manipulacyjnej.

§ 16.

Przerwa w wyładowaniu.

W razie przerwy w wyładowaniu urząd celny nakłada zamknięcia celne na wszystkie włazy do pomieszczeń z towarami, przy czym umieszcza o tym adnotację w wykazie włazów i skrytek. Zamiast nałożenia zamknięć celnych urząd celny może ustanowić stały dozór celny nad statkiem.

§ 17.

Ujawnienie uszkodzeń lub niezgodności przy wyładowaniu.

1) W razie ujawnienia uszkodzeń opakowania wyładowanych towarów oraz w razie ujawnienia sztuk z niewiadomą zawartością lub też sztuk niewykazanych w dokumentach, urząd celny przeprowadza rewizję wewnętrzną takich sztuk i o wyniku rewizji sporządza protokół.

2) Protokół sporządza się również w przypadkach ujawnienia braku sztuk wymienionych w zgłoszeniu ogólnym, tudzież w przypadkach ujawnienia różnic co do znaków i numerów poszczególnych sztuk oraz wagi towaru.

3) Protokół podpisuje urzędnik celny i kierownik statku lub zastępująca go osoba.

4) Protokołu nie sporządza się, jeżeli różnica wagi przy towarach masowych nie przekracza 10%, a przy innych towarach 5%. W tych przypadkach umieszcza się w dokumentach wstępnych tylko odpowiednią adnotację o ujawnionej różnicy wagi.

§ 18.

Wyładowanie towarów z kilku statków jednocześnie.

Wyładowanie towarów do magazynów względnie składów celnych z kilku statków jednocześnie może być dokonane jedynie za każdorazowym zezwoleniem urzędu celnego.

§ 19.

Wpadnięcie towaru do wody.

1) W razie przypadkowego wpadnięcia do wody towaru przy wyładowaniu go ze statku sporządza się protokół, podpisany przez urzędnika celnego, kierownika statku lub zastępującą go osobę oraz świadków tego wypadku. Protokół taki załącza się do zgłoszenia ogólnego.

2) Towar, który wskutek wpadnięcia do wody uległ zniszczeniu, podlega zwolnieniu od opłat celnych — natomiast towar, który mimo wpadnięcia do wody nie uległ zniszczeniu, podlega tym opłatom w razie wydobycia go z wody.

§ 20.

Powtórna rewizja statku.

1) Po ukończeniu wyładowania urząd celny przeprowadza powtórną rewizję statku celem

stwierdzenia, czy na statku nie ukryto jakichkolwiek towarów niezgłoszonych w dokumentach wstępnych. Wynik powtórnej rewizji należy odnotować w wykazie włazów i skrytek.

2) W razie ujawnienia na statku towarów niezgłoszonych urząd celny zajmuje je i wdraża postępowanie karne skarbowe przeciwko osobie, która podpisała dokumenty wstępne.

3) W przypadkach, gdy statek pozostaje pod stałym dozorem celnym i bezpośrednio po ukończeniu wyładunku wychodzi z powrotem za granicę, urząd celny może odstąpić od przeprowadzenia powtórnej rewizji statku.

§ 21.

Sprawdzanie zgłoszeń ogólnych statku po ukończeniu wyładowania.

1) Po otrzymaniu wszystkich egzemplarzy zgłoszenia ogólnego statku z poszczególnych miejsc wyładunkowych oraz od organu celnego, nadzorującego wyładunek ze statku, oddział rejestracyjny urzędu celnego obowiązany jest porównać zapisy w każdym z egzemplarzy i sprawdzić, czy wszystkie towary zostały przez poszczególnych urzędników przyjęte pod dozór celny. Adnotacje uczynione w zgłoszeniach ogólnych statku, użytych dla kontroli przy wyładowaniu towarów, przenosi się do zgłoszenia ogólnego statku znajdującego się w oddziale rejestracyjnym.

2) W przypadku ujawnienia towarów nie wykazanych w dokumentach (§ 17) oddział rejestracyjny zapisuje je dodatkowo w rejestrze przywozu pod najbliższą pozycją. Wpisu takiego dokonywa się na podstawie protokołu sporządzonego przy wyładowaniu. Protokół dołącza się do zgłoszenia ogólnego statku. Na ujawniony towar powinien być przedstawiony konosament, a w razie jego braku — konosament zastępczy według wzoru Nr 7 (§ 6 ust. 5). Konosamentu nie wymaga się na nadwyżki sztuk powstałe ze zmiotków przy wyładowaniu.

3) Jeżeli urząd celny w czasie wyładowania stwierdzi brak towaru w całości lub częściowo z którejkolwiek pozycji zgłoszenia ogólnego, spisany w tym przypadku protokół stanowi dowód rozchodowy dla danej pozycji rejestru przywozu. Protokół dołącza się do zgłoszenia ogólnego statku.

§ 22.

Odprawa towarów przewożonych drogami wodnymi.

1) Odprawa towarów przewożonych drogami wodnymi odbywa się na ogólnych zasadach.

2) Gdy odprawa celna towarów następuje jednocześnie z wyładowaniem, ustala się wagę brutto lub wagę netto, jeżeli towar jest bez opakowania, w sposób następujący:

a) wagę towarów, wolnych od cła i nie podlegających podatkom pośrednim, opłatom monopolowym lub innym opłatom państwowym albo samorządowym, urzędnik rewidujący może ustalić na podstawie dokumentów przewozowych lub innych, jeżeli prawdziwość wagi podana w tych dokumentach nie nasuwa wątpliwości; o przyjęciu wagi według danych zawartych w dokumentach należy uczynić adnotację w wyniku rewizji w rubryce „Uwaga",

b) waga towarów podlegających cłu, wyszczególnionych w załączniku IV do przepisów wykonawczych do prawa celnego, ładowanych na wagony kolejowe, może być ustalona przez wyważenie towarów w wagonach kolejowych na wadze pomostowej. Jeżeli ze względu na miejscowe warunki ustalenie wagi na wadze pomostowej jest utrudnione, albo też w razie ładowania takich towarów na barki lub inne środki przewozowe — wyważenie powinno nastąpić na wadze innej; gdy wymienione towary znajdują się w opakowaniach jednego rodzaju i jednej wagi wówczas można przeprowadzić próbne wyważenie w sposób wskazany pod c),

c) wagę towarów w przypadkach niewymienionych pod a) i b) ustala się przez faktyczne wyważenie. Jeżeli towary te znajdują się w opakowaniach jednego rodzaju i jednej wagi, wówczas można ograniczyć się do próbnego wyważenia. Próbne wyważenie powinno obejmować co najmniej 5% ogólnej ilości sztuk wybranych bez wpływu strony. Gdy przy próbnym wyważeniu okaże się, że waga poszczególnych sztuk wykazuje różnicę większą niż 2%, należy wyważyć całą przesyłkę. Próbne wyważenie może być również zastosowane przy odprawie towarów znajdujących się w opakowaniach różnego rodzaju i różnej wagi, jeżeli strona przedstawi specyfikację wymieniającą wagę wszystkich sztuk z osobna; gdy przy próbnym wyważaniu poszczególnych sztuk okaże się różnica pomiędzy wagą podaną w specyfikacji a wagą stwierdzoną, przewyższająca 2%, należy wyważyć całą przesyłkę.

3) Bezpośrednio na statku (bez wyładowania) mogą być odprawione towary przekazane za listem przejściowym, jeżeli zamknięcia celne, nałożone przez urząd celny wyjściowy na pomieszczenia ładunkowe lub na towary, pozostały nienaruszone.

4) Jeżeli wyładowanie i odprawa towarów mają się odbyć poza obrębem miejsca urzędowego urzędu celnego, stosuje się przepis § 22 instrukcji manipulacyjnej.

C. PRZEKAZYWANIE TOWARÓW.

§ 23.

Zasady ogólne.

1) Towary dostawione do granicznego urzędu celnego mogą być przekazywane drogami wodnymi do innego urzędu celnego, posiadającego nieprzerwane połączenie wodne z granicznym urzędem celnym i uprawnionego do odprawy celnej przesyłek przewożonych drogą wodną.

2) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Ministerstwo Skarbu może zezwalać na przekazywanie towarów również do urzędu celnego, nie mającego nieprzerwanego połączenia wodnego z granicznym urzędem celnym.

3) Przekazywanie towarów odbywa się na warunkach i według zasad ogólnie obowiązujących z uwzględnieniem przepisów zawartych w niniejszej instrukcji.

4) Urząd celny nadawczy wyznacza termin, w którym przekazane towary powinny być dostawione do urzędu celnego odbiorczego. Przy wyznaczaniu tego terminu należy brać pod uwagę rodzaj statku i odległość do urzędu celnego odbiorczego.

5) Przepisy zawarte w niniejszej instrukcji stosuje się również przy przekazywaniu towarów celnych przewożonych częściowo drogą morską i częściowo drogami wodnymi śródlądowymi (np. z Gdyni do Warszawy) oraz w morskiej żegludze przybrzeżnej.

§ 24.

Przekazywanie za listem przekazowym.

1) Wnioski o przekazywanie towarów za listem przekazowym może składać tylko publiczne przedsiębiorstwo przewozowe, które uzyskało pozwolenie Ministerstwa Skarbu na przewóz towarów celnych za listami przekazowymi. Sporządzanie listów przekazowych należy do obowiązku przedsiębiorstwa przewozowego. Właściciel przedsiębiorstwa przewozowego obowiązany jest przesyłać właściwym urzędom celnym wykazy pracowników upoważnionych przez niego do załatwiania formalności celnvch związanych z przekazywaniem towarów za listem przekazowym.

2) Jeżeli tego będą wymagały lokalne warunki, Ministerstwo Skarbu może zezwolić na przewóz niektórych towarów celnych z granicznego urzędu celnego (jako posterunku celnego) do następnego urzędu celnego za kartą konwojową w sposób ustalony w § 4.

3) Gdy dostawione do granicznego urzędu celnego towary mają być bezpośrednio i w całości przekazane do innego urzędu celnego, wniosek o przekazanie umieszcza przedsiębiorstwo przewozowe na wszystkich trzech egzemplarzach zgłoszenia ogólnego statku (§ 6 ust. 2 i § 14 ust. 2), przez co zgłoszenie otrzymuje charakter listu przekazowego. Egzemplarze listu przekazowego oznacza się odręcznie literami A, B, C.

4) Jeżeli dostawione do granicznego urzędu celnego towary mają być przekazane do różnych urzędów celnych lub gdy część towaru zostanie wyładowana w granicznym urzędzie celnym, a reszta ma być przekazana do innego urzędu celnego, listy przekazowe powinny być sporządzone oddzielnie na każdą przesyłkę w trzech egzemplarzach według załączonego wzoru Nr 9 i oznaczone literami A, B, C; to samo ma zastosowanie w przypadkach przekazywania towarów, które na danym statku nie przybyły bezpośrednio z zagranicy, lecz mają być dopiero na statek załadowane (np. przy przewozie drogą morską w żegludze przybrzeżnej lub przy przewozie między urzędami celnymi położonymi wewnątrz kraju). Morskie i wewnętrzne urzędy celne zapisują listy przekazowe do rejestru przekazowego — nadawczego, natomiast graniczne urzędy celne postępują w sposób przewidziany w § 101 ust. 1 instrukcji manipulacyjnej.

5) Urząd celny dokonywa odprawy przekazowej według zasad ustalonych w § 102 przepisów wykonawczych do prawa celnego, wyznacza okres dostawienia towarów do odbiorczego urzędu celnego i notuje na liście przekazowym ilość nałożonych zamknięć celnych na poszczególne sztuki przesyłek lub na pomieszczenie ładunkowe. W razie przekazania towarów pod konwojem celnym, należy zanotować nazwisko konwojenta i potwierdzić zgodność listu przekazowego.

6) Listy przekazowe wystawione oddzielnie na każdą przesyłkę (ust. 4) urząd celny zapisuje do wykazu dokumentów przekazowych w/g załączonego wzoru Nr 10. Jeżeli przesyłki nie przybyły na danym statku bezpośrednio z zagranicy, lecz mają być dopiero na statek załadowane, kierownik statku powinien o zamiarze ładowania tych przesyłek zawiadomić urząd celny. Po załadowaniu przesyłek kierownik statku podpisuje część drugą strony pierwszej wykazu dokumentów. W części trzeciej urząd celny poświadcza ilość nałożonych zamknięć celnych na pomieszczenia ładunkowe, a w razie wyznaczenia konwojenta — notuje jego nazwisko.

7) Wykaz dokumentów przekazowych, egzemplarze A i B listów przekazowych oraz drugie egzemplarze konosamentów urząd celny przesyła pierwszemu urzędowi celnemu odbiorczemu w zamkniętej kopercie za pośrednictwem kierownika statku. Pierwsze egzemplarze konosamentów, dotyczące towarów przywiezionych na statkach, przybywających bezpośrednio z zagranicy, graniczny urząd celny

zwraca kierownikowi statku celem przedstawienia w urzędzie celnym odbiorczym do ostemplowania jako konosamenty celne. Egzemplarze C listów przekazowych zatrzymuje urząd jako załączniki do rejestru przywozu względnie rejestru przekazowego nadawczego.

8) Kierownik statku obowiązany jest przewieźć ładunek bez żadnych zmian do urzędu odbiorczego oraz zachować nienaruszone zamknięcia celne, nałożone na pomieszczenia statku lub na przesyłki.

9) Jeżeli w czasie przewozu na skutek burzy lub innych nieprzewidzianych wypadków zajdzie konieczność wprowadzenia pewnych zmian w ładunku lub całkowitego albo częściowego wyładowania towarów celnych, znajdujących się w pomieszczeniu pod zamknięciem celnym i z tego powodu zdjęcia zamknięcia celnego z pomieszczenia statku, kierownik statku obowiązany jest zawiadomić o tym najbliższy urząd celny lub skarbowy względnie rejon kontroli skarbowej z wnioskiem o delegowanie urzędnika celem zdjęcia zamknięcia celnego. Gdy w razie niebezpieczeństwa grożącego statkowi wzgl. ładunkowi nie starczy czasu na zawiadomienie wymienionych urzędów, kierownik statku powinien o wypadku zawiadomić najbliższy organ policyjny z wnioskiem o zdjęcie zamknięcia celnego i protokólarne stwierdzenie tego faktu.

10) Gdy kierownik statku, wobec niebezpieczeństwa grożącego statkowi lub ładunkowi, był zmuszony zdjąć zamknięcia celne bez zawiadomienia władz wymienionych w ust. 9, obowiązany jest natychmiast po zastosowaniu środków zabezpieczających statek i ładunek uzyskać od jednej z tych władz potwierdzenie zaistnienia okoliczności, usprawiedliwiających zdjęcie przez niego zamknięć celnych.

11) Kierownik statku obowiązany jest zgłosić się w odbiorczym urzędzie celnym i złożyć otrzymane w urzędzie celnym nadawczym dokumenty przekazowe oraz konosamenty na towary celne, które mają być w urzędzie odbiorczym wyładowane. Na podstawie tych dokumentów urząd celny odbiorczy zapisuje przeznaczone dla niego towary do rejestru przekazowego odbiorczego według zasad ustalonych w instrukcji manipulacyjnej. Każdą przesyłkę należy zapisać do rejestru przekazowego odbiorczego pod osobną pozycją i pozycję tę oznaczyć w liście przekazowym (na formularzu wzór Nr 3 w rubryce 13, na formularzu wzór Nr 9 — w rubryce 11). Wyjątek stanowią przesyłki, przekazane w całości z granicznych urzędów celnych do morskich urzędów celnych. Przesyłki takie morskie urzędy celne zapisują do rejestru zgłoszeń ogólnych według zasad ustalonych w instrukcji morsko - celnej. Z konosamentami urząd celny odbiorczy postępuje w sposób wskazany w § 14 ust. 4 — 6.

12) Wyładowanie towarów odbywa się pod dozorem celnym na zasadzie listów przekazowych. Przed rozpoczęciem wyładowania urzędnik celny powinien sprawdzić, czy zamknięcia celne nałożone przez nadawczy urząd celny pozostały nienaruszone. Przy wyładowaniu i odprawie towarów mają analogiczne zastosowanie przepisy § 15 ust. 3 — 7, §§ 16 — 20 i 22.

13) Po ukończeniu wyładowania urząd celny potwierdza odbiór towarów w listach przekazowych i egzemplarze B listów odsyła do urzędu celnego nadawczego. Urząd celny nadawczy notuje w swoim rejestrze przywozu względnie przekazowym nadawczym datę i pozycję rejestru urzędu celnego odbiorczego, umieszcza te daty w liście przekazowym C, po czym obydwa egzemplarze dołącza do swojego rejestru.

14) Jeżeli przekazane towary przeznaczone są do kilku urzędów celnych, pierwszy urząd odbiorczy potwierdza w wykazie dokumentów przekazowych odbiór przeznaczonych dla niego dokumentów, nakłada na statek nowe zamknięcia celne, notuje w wykazie ilość nałożonych zamknięć celnych, po czym wręcza pozostałe dokumenty kierownikowi statku względnie konwojentowi w zamkniętej kopercie, adresowanej do następnego urzędu celnego odbiorczego. Każdy następny urząd odbiorczy postępuje w sposób wyżej wskazany. Wykaz dokumentów przekazowych pozostaje w tym urzędzie celnym odbiorczym, który przyjął ostatnie dokumenty przekazowe.

15) Za niedostawione do odbiorczych urzędów celnych towary odpowiada przedsiębiorstwo przewozowe, które złożyło wniosek o przekazanie towarów, według zasad ustalonych w § 104 przepisów wykonawczych do prawa celnego. Dla odszukania niedostarczonej przesyłki przekazanej wyznacza się przedsiębiorstwu przewozowemu okres 30-dniowy.

§ 25.

Przekazywanie za listem konwojowym.

1) Przekazywanie towarów za listem konwojowym odbywa się według zasad ustalonych w § 105 — 109 przepisów wykonawczych do prawa celnego i § 58 instrukcji manipulacyjnej.

2) Rewizja towarów przekazywanych za listem konwojowym powinna być przeprowadzona w magazynach lub składach celnych. Jeżeli warunki na to pozwalają, rewizja towarów może być przeprowadzona na nabrzeżu, a przy rewizji poszczególnych sztuk — również na statku.

3) Listy konwojowe urząd celny zapisuje do wykazu dokumentów przekazowych (wzór Nr 10). Urzędy celne nadawcze i odbiorcze postępują z dokumentami dotyczącymi towarów przekazywanych za listami konwojowymi w sposób wskazany w § 24 niniejszej instrukcji.

4) Podczas przewozu do odbiorczego urzędu celnego kierownik statku powinien stosować

się do przepisów § 24 ust. 8 — 10. Przy wyładowaniu towarów urząd celny odbiorczy postępuje analogicznie do przepisu zawartego w § 24 ust. 12.

§ 26.

Przekazywanie pod konwojem celnym.

1) Jeżeli nie zachodzą warunki dla przekazania towarów za listem przekazowym lub konwojowym, przewóz towarów z jednego urzędu celnego do innego urzędu celnego powinien się odbyć pod konwojem funkcjonariuszów celnych, w myśl postanowień § 157 ust. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego i § 59 instrukcji manipulacyjnej.

2) W przypadkach przewidzianych w § 24 ustęp 3 uproszczony list konwojowy sporządza się na formularzu wzór Nr 3, a w przypadkach przewidzianych w § 24 ust. 4 — na formularzu wzór Nr 9. Uproszczone listy konwojowe sporządzone na formularzu wzór Nr 9 zapisuje się do wykazu dokumentów przekazowych (wzór Nr 10).

3) Rejestracja uproszczonych listów konwojowych odbywa się w sposób wskazany w § 58 ust. 5 i 10 instrukcji manipulacyjnej.

4) Przy wyładowaniu i odprawie towarów urząd celny odbiorczy postępuje analogicznie do przepisu § 24 ust. 12.

§ 27.

Tranzyt.

1) Tranzyt zwykły przez polski obszar celny odbywa się według zasad ustalonych dla przekazywania przesyłek celnych do innych urzędów celnych.

2) Do tranzytu z Niemiec do Prus Wschodnich i w kierunku odwrotnym stosuje się postanowienia Konwencji między Polską i Wolnym Miastem Gdańskiem a Niemcami w sprawie wolności tranzytu pomiędzy Prusami Wschodnimi a resztą Niemiec (Dz. U. R. P. Nr 61/1922, poz. 549).

§ 28.

Przeładowanie towarów w czasie przewozu.

1) Przeładowanie przekazanych towarów w czasie przewozu na inne statki może być dokonane tylko w przypadkach nieodzownej potrzeby.

2) Przeładowanie powinno się odbywać pod kontrolą celną w tych miejscowościach, w których znajduje się urząd celny. Dokonanie przeładowania i nałożenie nowych zamknięć celnych urząd celny poświadcza w dokumentach przekazowych względnie w wykazie dokumentów przekazowych.

3) Jeżeli przeładowanie ma się odbyć wyjątkowo w miejscu, w którym nie ma urzędu celnego, kontrolę nad przeładowaniem wykonywują delegowani na wniosek przewoźnika urzędnicy najbliższego urzędu celnego.

D. ODPRAWA WYWOZOWA W GRANICZNYM URZĘDZIE CELNYM.

§ 29.

Zgłoszenie towarów do wywozu.

1) Towary przeznaczone do wywozu, które:

a) podlegają cłu lub ograniczeniom wywozowym,
b) korzystają ze zwrotu cła przy wywozie,
c) mają być przesłane za listem przejściowym przez obcy obszar celny celem powrotnego przywozu do kraju,
d) lub podlegają z innych względów specjalnej kontroli celnej, powinny być przed załadowaniem na statek zgłoszone do odprawy celnej na ogólnych zasadach. Rejestracja i odprawa tych towarów odbywa się w sposób ustalony w instrukcji manipulacyjnej względnie specjalnych przepisach normujących wywóz niektórych towarów.

2) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie urząd celny może zezwolić na dokonywanie odprawy towarów masowych w toku załadowania.

3) Towary masowe niewymienione w ust. 1, w szczególności towary niepodlegające cłu lub ograniczeniom wywozowym, mogą być za zezwoleniem urzędu celnego ładowane na statek bez uprzedniego zgłoszenia do odprawy celnej. Waga tych towarów może być ustalona na podstawie dokumentów przewozowych lub przy pomocy świadectwa pomiarowego statku.

4) Towary odprawione do wywozu pozostają do czasu ich załadowania na statek pod kontrolą celną.

§ 30.

Odprawa podróżnych i ich bagażów.

Podróżni, wyjeżdżający za granicę drogą wodną, obowiązani są przed wejściem na statek zgłosić się wraz z posiadanym bagażem w urzędzie celnym lub w wyznaczonym przez urząd celny pomieszczeniu celem dokonania wywozowej odprawy celnej. Jeżeli warunki miejscowe tego wymagają, odprawa podróżnych i ich bagażów może być również przeprowadzona na statku. Odprawa odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 31.

Załadowanie towarów.

1) O zamierzonym załadowaniu na statek towarów wymienionych w § 29 ust. 1 kierownik statku powinien zawiadomić urząd celny. Zawiadomienie może być uskutecznione na zgłoszeniu ogólnym wywozowym (§ 32 ust. 2).

2) Załadowanie na statek towarów wymienionych w § 29 ust. 1 i 2 odbywa się pod kontrolą celną w godzinach urzędowych urzędu celnego. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie urząd celny może na umotywowany wniosek kierownika statku lub zastępującej go osoby zezwolić na załadowanie w czasie poza godzinami urzędowymi; załadowanie w porze nocnej może być dopuszczone tylko wówczas, gdy teren będzie odpowiednio oświetlony.

3) Podczas ładowania urzędnik celny sprawdza na podstawie dokumentów odprawy ilość, rodzaj i znaki ładowanego towaru, po czym stwierdza na tych dokumentach dokonanie załadowania towarów na statek.

4) Na czas przerwy w ładowaniu oraz w przypadkach, gdy statek nie wychodzi za granicę bezpośrednio po załadowaniu, urząd celny nakłada na pomieszczenia, do których towary zostały załadowane, zamknięcia celne lub też ustanawia na statku stały dozór celny na koszt przewoźnika.

5) Od chwili przyjęcia pierwszego ładunku (ust. 2) do chwili wyjścia za granicę statek pozostaje pod dozorem celnym.

§ 32.

Odprawa wyjściowa statku.

1) Po ukończeniu załadowania urząd celny przeprowadza odprawę wyjściową statku.

2) Urzędnikowi celnemu, wyznaczonemu do dokonania odprawy wyjściowej statku kierownik statku lub zastępująca go osoba składa zgłoszenie ogólne wywozowe statku (manifest wywozowy) według wzoru Nr 11, w którym powinny być wyszczególnione wszystkie towary załadowane na statek. Jeżeli statek wychodzi w stanie próżnym, należy to w zgłoszeniu ogólnym wywozowym zanotować.

3) Celem przyśpieszenia odprawy wywozowej towary wywożone mogą być wpisane do zgłoszenia ogólnego wywozowego przed rozpoczęciem ładowania lub w toku ładowania.

4) Na towary, wymienione w zgłoszeniu ogólnym wywozowym, powinny być złożone urzędowi celnemu konosamenty. Jeżeli na pewne towary konosamentów nie wystawia się, powinno być złożone urzędowi celnemu potwierdzenie odbioru kierownika statku.

5) Przy rewizji wyjściowej należy sprawdzić, czy zamknięcia celne, które były nałożone na towary lub prowiant, są nienaruszone oraz czy na statku nie znajdują się towary nie odprawione do wywozu przez urząd celny i nie wyszczególnione w zgłoszeniu ogólnym wywozowym.

6) Po dokonaniu rewizji wyjściowej urzędnik celny zatrzymuje znajdujący się na statku wykaz włazów i skrytek (z wyjątkiem przewidzianym w § 7 ust. 4) spis prowiantu i zasobów statku oraz spis przedmiotów podlegających cłu przywiezionych przez kierownika i załogę statku, po czym zezwala na odejście statku. Wynik rewizji wyjściowej oraz datę i godzinę odejścia statku za granicę urzędnik celny zapisuje w zgłoszeniu ogólnym wywozowym.

7) Jeżeli statek pozostawał w czasie postoju w porcie pod stałym dozorem celnym, obowiązek przeprowadzenia rewizji wyjściowej statku odpada.

8) Od chwili zezwolenia na odejście statku do chwili wyjścia statku za granicę komunikacja towarowa i osobowa między statkiem a lądem oraz innymi statkami bez zezwolenia urzędu celnego jest wzbroniona.

9) Nie wymaga się zgłoszenia ogólnego wywozowego od statków, które po przybyciu z ładunkiem z zagranicy do granicznego urzędu celnego, nie wyładowały towarów lub wyładowały tylko pewną część towarów i wychodzą z powrotem za granicę, nie zabierając nowego ładunku. W tym przypadku kierownik statku składa jedynie pisemne zawiadomienie, że wywozi ładunek (w całości lub pozostałą część) z powrotem za granicę i że żadnych towarów nie doładował. Urząd celny potwierdza wywóz towaru na zgłoszeniu ogólnym statku (manifeście wyładunkowym), a wyjście statku na zawiadomieniu złożonym przez kierownika statku.

10) Statki, wymienione w § 7 ust. 1, są zwolnione od składania zgłoszeń ogólnych wywozowych.

11) Jeżeli statki krajowe wyjeżdżają za gracę tylko na krótki okres czasu, Dyrekcje Ceł mogą zarządzić, aby statki te przy wyjściu za granicę przedstawiały granicznemu urzędowi celnemu spis krajowych prowiantów i zasobów statku, zabieranych za granicę. Spis ten, sprawdzony i potwierdzony przez urząd celny, stanowi podstawę do zwolnienia krajowych prowiantów i zasobów od cła przy powrocie statku z zagranicy. Jeżeli statek podczas pobytu za granicą nie nabył żadnych prowiantów lub zasobów, nie wymaga się przy powrocie statku przedstawienia osobnego spisu zagranicznych prowiantów i zasobów. Kierownik statku powinien jednak złożyć w tym przypadku urzędowi celnemu pisemne oświadczenie, że nie posiada na statku prowiantów ani też zasobów pochodzenia zagranicznego. Oświadczenie takie może być złożone na spisie krajowych prowiantów i zasobów.

§ 33.

Postępowanie posterunku celnego.

1) Jeżeli przed granicznym urzędem celnym ustanowiony jest posterunek celny, przewóz od granicznego urzędu celnego do posterunku celnego odbywa się zasadniczo pod konwojem celnym. Zamiast zarządzenia konwoju urząd celny może nałożyć na pomieszczenia ładunkowe zamknięcia celne.

2) W wyjątkowych przypadkach, gdy nie zachodzi obawa nadużyć, przewóz może się odbyć bez konwoju i bez zamknięcia celnego.

3) Graniczny urząd celny przesyła zgłoszenie ogólne wywozowe w zamkniętej kopercie do posterunku celnego za pośrednictwem konwojenta lub kierownika statku. Posterunek potwierdza na zgłoszeniu wyjście statku za granicę, po czym odsyła je do urzędu celnego.

4) Nałożone na pomieszczenia ładunkowe zamknięcia celne posterunek wyjściowy zdejmuje, z wyjątkiem przypadków, gdy statek przewozi towary, odprawione za listem przejściowym.

5) Urząd celny może zwolnić statki od obowiązku zatrzymywania się przy posterunku celnym i ustalić odmienny sposób stwierdzania wyjścia statku za granicę, jeżeli tego koniecznie wymagają miejscowe warunki komunikacyjne.

§ 34.

Rejestracja statków wychodzących.

Wszelkie wychodzące za granicę statki towarowe i osobowe graniczny urząd celny zapisuje do rejestru statków (wzór Nr 8). Rejestracja innych statków wychodzących za granicę odbywa się w myśl przepisu zawartego w § 13 ust. 2—3.

Posterunki celne rejestrują statki wychodzące według zarządzeń wydawanych przez Dyrekcje Ceł, w zależności od miejscowych warunków.

§ 35.

Postępowanie z dokumentami wywozowymi.

1) Na podstawie potwierdzonego zgłoszenia ogólnego wywozowego (§ 32 ust. 6 i § 33 ust. 3) urząd celny potwiedza wywóz towarów za granicę na poszczególnych dokumentach odprawy celnej; numery tych dokumentów powinny być odnotowane w zgłoszeniu ogólnym wywozowym.

2) Zgłoszenie ogólne wywozowe wraz z konosamentami stanowi załącznik do rejestru statków.

3) Jeżeli wyjście statku następuje przez inny urząd celny to drugie egzemplarze wykazu włazów i skrytek, spisu prowiantu i zasobów statku oraz spisu przedmiotów podlegających cłu przywiezionych przez kierownika i załogę statku urząd celny odsyła do urzędu celnego wejściowego celem dołączenia do pierwszych egzemplarzy. Zawiadomienia przewidziane w § 32 ust. 9 dołącza się do rejestru statków.

E. ODPRAWA WYWOZOWA W WEWNĘTRZNYCH URZĘDACH CELNYCH.

§ 36.

Odprawa i załadowanie towarów.

1) Towary wymienione w § 29 ust. 1 ładowane na statek wewnątrz kraju, powinny być przed załadowaniem zgłoszone do odprawy celnej na ogólnych zasadach. Załadowanie odbywa się pod kontrolą celną.

2) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Dyrekcja Ceł może na umotywowany wniosek strony zezwolić na załadowanie na statek niektórych towarów bez uprzedniego zgłoszenia do odprawy pod warunkiem, że towary będą rozmieszczone na statku w sposób umożliwiający dokładne ich sprawdzenie. Zezwolenie takie może być stałe, na pewien okres czasu lub jednorazowe. Właściwa do udzielenia pozwoleń jest ta Dyrekcja Ceł, której podlega urząd, mający dokonać odprawy wywozowej.

3) Towary niewymienione w § 29 ust. 1 mogą być ładowane na statek wewnątrz kraju bez uprzedniego zgłoszenia. Odprawa wywozowa takich towarów odbywa się zasadniczo w granicznych urzędach celnych.

§ 37.

Postępowanie z dokumentami wywozowymi.

1) Po załadowaniu towarów odprawionych w wewnętrznym urzędzie celnym (§36 ust. 1), kierownik statku względnie zastępująca go osoba składa urzędowi celnemu zgłoszenie ogólne wywozowe statku (wzór Nr 11) oraz konosamenty.

2) Urząd celny sprawdza zgłoszenie z konosamentami i dokumentami odprawy, notuje numery dokumentów odprawy w zgłoszeniu ogólnym wywozowym, nakłada zamknięcia celne na pomieszczenia ładunkowe i ilość nałożonych zamknięć celnych notuje na zgłoszeniu ogólnym wywozowym, po czym zgłoszenie ogólne wywozowe, konosamenty oraz dokumenty odprawy (§ 45 ust. 1—3 instrukcji manipulacyjnej) wraz ze zgłoszeniami statystycznymi wręcza kierownikowi statku w zamkniętej kopercie adresowanej do wyjściowego granicznego urzędu celnego.

3) Jeżeli odprawione towary załadowane zostały na statek niezakwalifikowany do przewozu towarów pod zamknięciem celnym przewóz do granicznego urzędu celnego powinien

być dokonany pod konwojem celnym. W tym przypadku dokumenty wymienione w ust. 2 urząd celny wręcza konwojentowi.

4) Tam, gdzie tego wymagają warunki miejscowe, Ministerstwo Skarbu może zarządzić inny tok postępowania z dokumentami wywozowymi.

§ 38.

Przewóz do granicznego urzędu celnego.

1) W czasie przewozu do granicznego urzędu celnego towarów odprawionych w wewnętrznym urzędzie celnym kierownik statku powinien stosować się do przepisów § 24 ust. 8—10.

2) Doładowanie towarów wymienionych w § 29 ust. 1 w drodze do granicznego urzędu celnego może nastąpić pod warunkiem zgłoszenia tych towarów do odprawy celnej w jednym z urzędów celnych położonych na drodze przewozu i załadowania ich na statek pod kontrolą tego urzędu. Wymieniony urząd celny otwiera kopertę adresowaną do wyjściowego urzędu celnego, dopisuje w zgłoszeniu ogólnym wywozowym statku doładowane towary i dokonywa dalszych czynności w sposób wskazany w § 37 ust. 2. Przed wręczeniem kierownikowi statku w zamkniętej kopercie dokumentów przeznaczonych dla wyjściowego urzędu celnego urzędnik celny powinien sprawdzić dokładnie wszystkie dokumenty według zgłoszenia ogólnego wywozowego.

3) Inne towary mogą być doładowane bez kontroli celnej pod warunkiem, że będą złożone na statku oddzielnie od towarów już odprawionych.

§ 39.

Postępowanie w granicznym urzędzie celnym.

1) Kierownik statku obowiązany jest zgłosić się w granicznym urzędzie celnym i doręczyć temu urzędowi kopertę z dokumentami dotyczącymi odprawionych towarów (§ 37 ust. 2 i § 38 ust. 2).

2) Urząd celny postępuje w sposób wskazany w § 45 ust. 5 i 6 instrukcji manipulacyjnej i zezwala na odejście statku. Zgłoszenie ogólne wywozowe statku i konosamenty dołącza się do rejestru statków.

3) Towary nieodprawione w wewnętrznych urzędach celnych (§ 36 ust. 2 i 3) powinny być zgłoszone do odprawy celnej w granicznym urzędzie celnym na ogólnych zasadach, przy czym kierownik statku lub zastępująca go osoba składa urzędowi celnemu zgłoszenie ogólne wywozowe statku oraz konosamenty. Towary doładowane na statek w drodze do granicznego urzędu celnego bez kontroli celnej (§ 38 ust. 3) powinny być w granicznym urzędzie celnym zgłoszone do odprawy celnej na ogólnych zasadach i dopisane w zgłoszeniu ogólnym wywozowym z dołączeniem konosamentów.

4) W dalszym postępowaniu stosuje się analogicznie przepisy § 32 — 35 niniejszej instrukcji.

F. SPŁAW DRZEWA TRATWAMI.

§ 40.

Odprawa drzewa spławianego tratwami.

1) Odprawa celna drzewa spławianego tratwami odbywa się w granicznych urzędach celnych.

2) Kierownik tratwy powinien przedstawić urzędowi celnemu jako dokument wstępny zgłoszenie tratwy według załączonego wzoru Nr 12.

3) Urząd celny przeprowadza odprawę celną na ogólnych zasadach. Na żądanie urzędu celnego kierownik tratwy powinien przedstawić specyfikację wyszczególniającą rodzaj i numer każdej sztuki drzewa, jej długość, średnicę oraz kubaturę.

4) Tratwy przewożone przez granicę celną urząd celny zapisuje do rejestru statków. Zgłoszenie tratwy stanowi załącznik do tego rejestru.

5) Na wniosek strony odprawa celna drzewa spławianego tratwami może się odbyć również w wewnętrznych urzędach celnych, pod warunkiem, że tratwy nie będą w czasie spławu przebudowywane. W tych przypadkach stosuje się przepisy o przekazywaniu towarów zawarte w niniejszej instrukcji.

G. ODPRAWA STATKÓW.

§ 41.

Warunkowa odprawa statków zagranicznych.

1) Statki zagraniczne, wprowadzane do polskiego obszaru celnego na śródlądowych drogach wodnych na czasowy pobyt, podlegają odprawie warunkowej w granicznym urzędzie celnym. Kierownik statku obowiązany jest oświadczyć przy odprawie, w jakim celu statek wprowadza do polskiego obszaru celnego.

2) Zagraniczne statki osobowe i towarowe oraz holowniki, wprowadzane jedynie w tym celu, aby osoby lub towary do polskiego obszaru celnego przywieźć, z polskiego obszaru celnego wywieźć lub przez polski obszar celny przewieźć, graniczne urzędy celne odprawiają

warunkowo bez zabezpieczenia celnego na okres 3 miesięcy. Na umotywowany wniosek strony, okres ten może być przez Dyrekcję Ceł przedłużony o dalsze 6 miesięcy. W razie podejrzenia, że statki te są wprowadzane do innych celów lub że zamierzono uchylić się od opłaty celnej, urząd celny może pobrać zabezpieczenie celne. Wagę wymiarową warunkowo odprawionych statków określają urzędy celne według zasad ustalonych w § 5 — 8 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 grudnia 1935 r. L. D. IV. 33846/2/36 (Monitor Polski Nr 3 z dnia 4 stycznia 1936 r. poz. 5 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1 poz. 27 z 1936 r.).

3) Dokonanie odprawy warunkowej statków wymienionych w ust. 2 graniczny urząd celny poświadcza na czwartej stronie obydwu egzemplarzy spisu prowiantu i zasobów statku (wzór Nr 5) w następujący sposób:

Statek niniejszy odprawiono warunkowo w myśl § 41 ust. 2 instrukcji żeglugowo-celnej. Waga wymiarowa statku . . . . . . kg. Powrotny wywóz statku powinien nastąpić w okresie do dnia . . . .

. . . . dnia . . . .

Pieczęć urzędowa . . . . .

(podpis urzędnika celnego).

Pod poświadczeniem należy umieścić zobowiązanie według niżej przytoczonej treści, które powinno być podpisane przez kierownika statku względnie zastępującą go osobę:

„Niżej podpisany obowiązuje się wywieźć statek ostatecznie za granicę w wyznaczonym przez urząd celny terminie."

. . . .

(podpis kierownika statku)

4) Wyjście statku za granicę urząd celny wyjściowy stwierdza na czwartej stronie spisu prowiantu i zasobów statku w następujący sposób:

Statek wyszedł za granicę dnia . . . .
przez Urząd Celny . . . . rej. statków poz.

Pieczęć urzędowa . . . . . .

(podpis urzędnika celnego)

Jeżeli statek wyszedł za granicę przez inny urząd celny, urząd celny wyjściowy przesyła potwierdzony w powyższy sposób spis prowiantu i zasobów statku do urzędu celnego wejściowego.

5) Odprawione warunkowo w myśl ust. 2 statki i holowniki nie mogą być używane do wewnętrznych przewozów na polskim obszarze celnym.

6) Statki zagraniczne wprowadzane przez osoby stale zamieszkałe za granicą i przybywające do polskiego obszaru celnego na czasowy pobyt, przeznaczone do własnego użytku tych osób (jachty, łodzie sportowe itp.) podlegają odprawie warunkowej według zasad ustalonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 387). Na dowód dokonanej odprawy urząd celny wydaje przewidziane w tym rozporządzeniu zaświadczenie o warunkowej odprawie środków przewozowych. Zaświadczenie takie wydaje urząd celny również dla statków wymienionych w ust. 2, jeżeli nie został sporządzony spis prowiantu i zasobów statku lub gdy statki utrzymują stałą i regularną komunikację przez granicę celną; w tym przypadku zaświadczenie należy zaopatrzyć w napis: „Wydane na podstawie § 41 ust. 2 instrukcji żeglugowo-celnej". Przy przejeździe zagranicznych statków sportowych na krótkich przestrzeniach wód śródlądowych Dyrekcje Ceł mogą wprowadzić uproszczoną kontrolę tych statków.

7) Do statków zagranicznych używanych w małym ruchu granicznym i do rybołówstwa na wodach granicznych mają zastosowanie zawarte w tym względzie umowy międzypaństwowe i wydane na ich podstawie przepisy wykonawcze. W razie braku takich przepisów sposób kontroli ustalają właściwe Dyrekcje Ceł.

8) Statki zagraniczne wprowadzane czasowo do polskiego obszaru celnego do innych celów niż wymienionych w ust. 2, 6 i 7 (np. do prac portowych, regulacji rzek, do naprawy, przebudowy itp.), podlegają odprawie warunkowej na ogólnych zasadach ustalonych w prawie celnym, przepisach wykonawczych do prawa celnego i instrukcji manipulacyjnej. Niezależnie od zapisania tych statków do rejestru statków (§ 13 ust. 1) urząd celny zapisuje je również do rejestru przywozu na podstawie protokółu według wzoru Nr 1 do § 4 ust. 3 instrukcji manipulacyjnej.

9) Jeżeli na wjazd statków zagranicznych na śródlądowe drogi wodne polskiego obszaru celnego wymagane jest pozwolenie innych władz, urząd celny może dokonać odprawy warunkowej jedynie po przedstawieniu przez kierownika statku takiego pozwolenia.

10) Zaświadczenia o dokonaniu warunkowej odprawy statku pozostają na statku przez cały czas jego pobytu na polskim obszarze celnym i powinny być okazywane na każde żądanie organów celnych.

11) W razie niewywiezienia statku za granicę w ustalonym okresie mają zastosowanie postanowienia § 66 ust. 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego; jeżeli zabezpieczenie nie było pobrane, ściąga się należności celne od zobowiązanego wraz z odsetkami za zwłokę (§ 209 przepisów wykonawczych do prawa celnego).

12) Jeżeli statek odprawiony warunkowo został wskutek nieszczęśliwego wypadku zniszczony w czasie pobytu na polskim obszarze celnym, Ministerstwo Skarbu może umorzyć przypadające do zapłaty należności celne i inne pod warunkiem udowodnienia przez stronę w sposób niewątpliwy, że ze statku nie pozostała żadna część w takim stanie, w którym podlegałaby cłu. Gdy z powodu nieszczęśliwego wypadku statek został uszkodzony częściowo, lecz nie

nadaje się do wywiezienia za granicę lub też ze statku zniszczonego pozostały części podlegające cłu, Ministerstwo Skarbu może zezwolić na zniszczenie takiego statku lub pozostałych części pod kontrolą celną i umorzyć przypadające należności celne i inne. Zniszczenie statku lub jego części powinno być dokonane staraniem i na koszt strony, przy czym strona ponosi również koszta związane z delegowaniem urzędników celem przeprowadzenia kontroli celnej.

13) Statki zagraniczne przybywające jedynie do granicznych urzędów celnych i wychodzące po wyładowaniu lub załadowaniu towarów bezpośrednio z powrotem za granicę, urząd celny rejestruje tylko w rejestrze statków bez wystawienia zaświadczeń o warunkowej odprawie statku.

14) Dokonanie przez urząd celny według niniejszej instrukcji odprawy warunkowej zagranicznych statków nie zwalnia strony od obowiązku zadośćuczynienia innym przepisom, nie wchodzącym w zakres przepisów celnych.

§ 42.

Warunkowa odprawa statków krajowych.

1) Statki krajowe wywożone za granicę celem naprawy, przebudowy itp. oraz pływające urządzenia maszynowe wywożone za granicę do przejściowego użytku (np. celem wykonywania prac przy budowie, naprawie i utrzymaniu dróg wodnych, do prac przeładunkowych itp.), podlegają odprawie warunkowej na ogólnych zasadach ustalonych w prawie celnym, przepisach wykonawczych do prawa celnego i instrukcji manipulacyjnej.

2) Dla krajowych jachtów, łodzi sportowych, kajaków itp. oraz łodzi i kutrów rybackich, wychodzących czasowo z polskiego obszaru celnego i powracających do tego obszaru, urzędy celne wzgl. Komisariaty Straży Granicznej wydają zaświadczenia według wzoru Nr 13; zaświadczenie takie służy do zwolnienia statku od należności celnych przy powrocie z zagranicy. Zaświadczenie wydaje się z ważnością na jeden rok po zbadaniu, że statek pochodzi z wolnego obrotu w kraju. Ważność zaświadczenia może być przez urząd celny wzgl. Komisariat Straży Granicznej przedłużana czterokrotnie na dalsze okresy roczne. Wydane zaświadczenia należy zapisywać do osobnego rejestru, który powinien zawierać wszystkie dane wyszczególnione w zaświadczeniach.

3) Krajowe statki osobowe i towarowe oraz holowniki, służące do przewozu osób i towarów przez granicę celną, zaopatrzone w dowód zarejestrowania na polskim obszarze celnym, stwierdzający krajową przynależność tych statków, urzędy celne zwalniają od należności celnych przy powrocie z zagranicy na podstawie wymienionego dowodu.

§ 43.

Odprawa ostateczna statków zagranicznych.

1) Statki zagraniczne, wprowadzane do polskiego obszaru celnego na stałe podlegają odprawie ostatecznej na ogólnych zasadach. Niezależnie od zapisania tych statków w rejestrze statków (§ 13 ust. 1) urząd celny zapisuje je również do rejestru przywozu na podstawie protokółu według wzoru Nr 1 do § 4 ust. 3 instrukcji manipulacyjnej. Po dokonaniu ostatecznej odprawy celnej należy w rejestrze statków odnotować datę i numer zgłoszenia celnego. Jeżeli odprawa ostateczna statku ma się odbyć w innym urzędzie celnym, graniczny urząd celny przekazuje statek do odbiorczego urzędu celnego na ogólnych zasadach.

2) Zgłoszenie statku do ostatecznej odprawy celnej powinno nastąpić przed zarejestrowaniem statku u właściwych władz w celu uzyskania przynależności krajowej statku.

3) Wrazie dokonania ostatecznej odprawy statku, który przy wejściu do polskiego obszaru celnego odprawiony został warunkowo, urząd celny, który dokonał odprawy ostatecznej, powinien powiadomić o tym właściwy urząd celny wejściowy celem zlikwidowania odprawy warunkowej.

4) Statki krajowe, wywożone za granicę na stałe, podlegają odprawie wywozowej ostatecznej na ogólnych zasadach.

H. RUCH STATKÓW NA WODACH GRANICZNYCH.

§ 44.

Ruch z zagranicą.

1) Każdy statek, przychodzący z zagranicy lub wychodzący za granicę, powinien być przez kierownika statku zgłoszony w urzędzie celnym, celem dokonania odprawy celnej wejściowej wzgl. wyjściowej. Nadzór celny nad takimi statkami rozpoczyna się przy przyjeździe od chwili wjazdu na wody graniczne, a kończy się przy wyjeździe z chwilą opuszczenia tych wód.

2) W wyjątkowych wypadkach urząd celny może zezwolić na dokonanie odprawy celnej statków poza miejscem urzędowym. Zezwolenie na taką odprawę kierownik statku powinien uzyskać przed przybiciem statku do zamierzonego miejsce odprawy.

3) Rejestracja statków, odprawa osób i towarów odbywa się według zasad ustalonych w §§ 5 — 22 i 29 — 35 niniejszej instrukcji.

4) Statki krajowe, mające swoje stałe miejsce postoju na wodach granicznych, mogą, jeżeli są w stanie próżnym, odchodzić za granicę bezpośrednio ze swojego miejsca postoju. Kierownik statku obowiązany jest jednak zgłosić zamierzone odejście statku w najbliższej placówce Straży Granicznej, która przeprowadza rewizję wyjściową i zapisuje statek do rejestru statków. Statki krajowe powracające z zagranicy w stanie próżnym, mogą przybijać do brzegu bezpośrednio w miejscu swojego stałego postoju, pod warunkiem jednak, że o nadejściu statku będzie uprzednio zawiadomiona najbliższa placówka Straży Granicznej, która powinna dokonać rewizji celnej bezpośrednio po przybiciu statku do brzegu i zapisać statek do rejestru statków.

5) Statki jadące z zagranicy do urzędu celnego na polskim obszarze celnym oraz statki odprawione przez urząd celny do wyjścia za granicę, nie mogą w czasie jazdy na wodach granicznych stykać się lub łączyć się w jakikolwiek sposób z brzegiem polskiego obszaru celnego, z wyjątkiem wypadków śluzowania lub wypadków siły wyższej. Jeżeli statek zmuszony będzie do przybicia do brzegu, kierownik statku powinien powiadomić o tym niezwłocznie najbliższy urząd celny lub placówkę Straży Granicznej.

6) Statki, przewożące wodami granicznymi osoby lub towary z poza granicy celnej, a nie przybijające do brzegu polskiego obszaru celnego, wolne są od formalności celnych. Organa celne mogą jednak statki takie w obrębie polskiego obszaru celnego zatrzymać i zrewidować w razie podejrzenia o naruszenie przepisów celnych.

7) Jeżeli ruch na wodach granicznych unormowany jest umowami międzypaństwowymi, stosuje się odpowiednie przepisy tych umów.

§ 45.

Ruch wewnętrzny.

1) Za ruch wewnętrzny uważa się ruch statków pomiędzy jedną a drugą miejscowością, położoną na polskim obszarze celnym.

2) Statki używane w ruchu wewnętrznym nie mogą wyjeżdżać poza granicę celną lub zbaczać z koryta żeglownego w stronę brzegu zagranicznego, nie mogą też łączyć się w jakikolwiek sposób z tym brzegiem, z wyjątkiem wypadków siły wyższej.

3) Załadowanie i wyładowanie towarów może odbywać się tylko w miejscach, w których znajdują się urzędy celne lub placówki Straży Granicznej. Urzędy celne lub placówki Straży Granicznej mogą zezwalać na załadowanie i wyładowanie towarów również w innych miejscach.

4) Kierownicy statków używanych w ruchu wewnętrznym nie mają obowiązku zgłaszania przyjścia i odejścia statków, jeżeli przybijanie do brzegu i odbijanie od brzegu odbywa się w wyznaczonych miejscach. Statki te mogą być jednak poddane każdej chwili rewizji celnej.

5) Celem ułatwienia kontroli przewożonych towarów kierownik statku powinien przy załadowaniu towarów przewożonych w ruchu wewnętrznym uzyskać w najbliższym urzędzie celnym lub placówce Straży Granicznej poświadczenie o krajowym pochodzeniu towarów przewożonych danym statkiem. Poświadczenie takie należy okazywać na każde żądanie organów celnych i oddać je przy wyładowaniu towarów najbliższemu organowi celnemu.

6) Miejsca stałego postoju dla krajowych statków używanych na wodach granicznych wyznaczają właściwe terytorialnie urzędy celne wzgl. Komisariaty Straży Granicznej, które prowadzą spisy tych statków z oznaczeniem miejsc ich postoju.

7) W zależności od miejscowych warunków Dyrekcje Ceł mogą wydawać dalsze zarządzenia w sprawie kontroli celnej statków używanych na wodach granicznych.

8) W sprawie zamykania łodzi rybackich i innych statków w porze nocnej mają zastosowanie §§ 152 ust. 4 i 205 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

I. KWALIFIKOWANIE STATKÓW PRZEZNACZONYCH DO PRZEWOZU TOWARÓW CELNYCH.

§ 46.

Zasady ogólne.

1) Statki przeznaczone do przewozu przekazywanych towarów celnych powinny być urządzone w sposób, który zabezpiecza towary od kradzieży, zamiany i uszkodzeń oraz umożliwia nałożenie zamknięć celnych na pomieszczenia ładunkowe statku; statki te powinny odpowiadać przepisom o sposobie budowy statków, zawartym w §§ 47 — 49.

2) Statki zgłoszone do przewozu przekazywanych towarów celnych podlegają badaniom kwalifikacyjnym przez urzędy celne. Jeżeli statek odpowiada wymaganym warunkom, urząd celny wydaje właścicielowi zaświadczenie kwalifikacyjne (§ 50).

3) Statki nie urządzone według przepisów zawartych w §§ 47 — 49 mogą być dopuszczo-

ne do przewozu przekazywanych towarów celnych pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych, jeżeli urząd celny wyznaczony do kwalifikowania statków uzna, że budowa i urządzenie statku dostatecznie zabezpieczają interesy celne. W tym przypadku urząd celny wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne na ogólnych zasadach ustalonych w § 50.

4) Celem przewozu statkiem towarów celnych pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych kierownik statku powinien przedstawić urzędowi celnemu zaświadczenie kwalifikacyjne, wydane dla danego statku.

5) Przewóz przekazywanych towarów na statkach nie posiadających zaświadczeń kwalifikacyjnych może się odbywać za zezwoleniem urzędu celnego pod dozorem konwojenta celnego. Urząd celny może zezwolić na przewóz takimi statkami towarów celnych bez dozoru konwojenta celnego, jeżeli zamknięcie celne będzie nałożone na każdą sztukę towaru i nie zachodzi obawa zamiany towaru w drodze.

§ 47.

Przepisy ogólne o sposobie budowy statków przeznaczonych do przewozu towarów celnych.

1) Statki przeznaczone do przewozu towarów celnych nie mogą posiadać ani tajnych pomieszczeń ani wejść, którychby przy zewnętrznych oględzinach nie można było natychmiast zauważyć.

2) Ściany, które oddzielają pomieszczenia ładunkowe przeznaczone do zamknięcia, od kajut i innych pomieszczeń, powinny być zbudowane z blachy metalowej, a poszczególne płyty tak ze sobą znitowane i połączone z kadłubem statku, aby ich rozłączenie nie było możliwe bez pozostawienia widocznych śladów użycia siły. Takimi samymi ścianami z blachy metalowej powinny być również odgrodzone od przedziałów ładunkowych przestrzenie, w których się mieszczą maszty ruchome. Z kajut do pomieszczeń ładunkowych nie mogą prowadzić drzwi lub inne otwory.

3) Wszystkie skoble, ucha, gwoździe, nity, sprzęgła (klamry), śruby, sworznie itp., osadzone na zewnętrznej stronie statku, powinny być umocowane końcami wewnątrz zamykanych przedziałów i tam zagięte, zanitowane, zaśrubowane itp. w taki sposób, aby ich usunięcie nie było możliwe bez pozostawienia widocznych śladów użycia siły.

4) W miarę możności należy unikać zawias. W razie jednak ich umieszczenia czopki nie mogą pozostawać luźno w końcowych zawinięciach zawias, lecz powinny być z nimi spawane. Tylko środkowa część zawinięcia zawiasy może być ruchoma, ale powinna być również z taśmą zawiasową spawana. Przymocowanie czopków na obydwu końcach zawinięcia taśmy zawiasowej tylko sposobem zanitowania lub zaśrubowania nie jest dozwolone.

5) Części żelazne zamknięć, jako to: sztaby, ucha, skoble, zawiasy itp. nie mogą być pokrywane farbą, smołą lub lakierem i powinny być utrzymane w takim stanie, w jakim zostały wykute. Jednakże dla uchronienia od rdzy mogą być pociągnięte przejrzystym pokostem.

6) Znajdujące się w zamykanych pomieszczeniach ładunkowych lub przy ich ścianach albo na pokładzie: pompy, dźwigi, rury wietrzne, wciągi, rurociągi lub kraty powinny być tak umocowane, aby zabezpieczały zamknięcie przedziałów i nie mogły być wyjęte bez pozostawienia widocznych śladów.

7) Ruchome pompy i dźwigi muszą być oddzielone od zamykanych pomieszczeń mocnym przepierzeniem. Jeżeli przepierzenie sporządzone jest z desek, to każda deska powinna sięgać przez całą wysokość kadłuba statku i być w kadłub ciosana i do niego przymocowana za pomocą gwoździ, nitów lub sworzni. Prócz tego każda deska powinna być wewnątrz pomieszczenia ładunkowego przymocowana nitami do jednej co najmniej taśmy żelaznej, biegnącej przez całe przepierzenie. Przegrody z blachy metalowej powinny być wykonane według przepisów zawartych w ust. 2.

§ 48.

Przepisy szczegółowe o budowie statków ze stałym pokładem.

1) Pokład powinien być z kadłubem statku tak złączony, aby dostęp do pomieszczeń znajdujących się pod zamknięciem celnym był, poza normalnym wejściem, uniemożliwiony bez uszkodzenia części kadłuba lub pokładu. Części łączące pokład z kadłubem mogą być umieszczone tylko wewnątrz zamykanych pomieszczeń, a zaśrubowania, nity, sworznie itp. powinny być wykonane w sposób wskazany w § 47 ust. 3.

2) Poza nakryciami włazów ładunkowych pokład nie może zawierać żadnych innych części ruchomych; powinien być z bocznymi ścianami nierozerwalnie zespolony i tworzyć jednolitą całość, złączoną nieruchomo ze znajdującymi się wewnątrz wręgami, belkami, pokładowymi i przegrodami za pomocą gwoździ, nitów, śrub itp.

3) Włazy pokładowe lub boczne, wiodące do zamykanych pomieszczeń, powinny posiadać mocno wbudowane ramy i powinny być zamykane przez podnoszące się wieka lub drzwi obrotowe. Jeżeli wieka lub drzwi sporządzone są z desek, to deski powinny być od strony wewnętrznej złączone listwami poprzecznymi lub też każda deska powinna być od strony wewnętrznej przynitowana do jednej lub więcej taśm żelaznych biegnących przez całe wieko w taki sposób, aby nie było możliwe wygięcie lub wyważenie chociażby jednej deski.

4) Jeżeli drzwi składają się z kilku części, to każda część powinna być zaopatrzona w ucha sporządzone w sposób podany w § 47 ust. 3, aby można przez nie, jak również przez przeciwległe ucha umieszczone w ramie, przeprowadzić żelazne sztaby sięgające przez wszystkie części drzwi.

5) Włazy na statkach, przewożących towary, ulegające stęchliźnie, jak np. zboże, suszone owoce itp. mogą być zamykane (zamiast wiek lub drzwi) za pomocą drewnianych krat lub siatek drucianych, oprawionych w drewniane lub żelazne ramy. Drążki drewniane, z których krata się składa, powinny być grubości conajmniej 7 cm, a odstęp między nimi nie może przekraczać 6 cm. Odległość drutów tworzących oczka siatki może wynosić najwyżej 25 mm, a druty powinny być o grubości conajmniej 2 mm. Drążki tworzące kratę lub też siatka druciana powinny być z ramą złączone (znitowane) w ten sposób, aby wyjęcie drążka lub siatki nie mogło nastąpić bez pozostawienia widocznych śladów użycia siły. Ramy tworzące kratę powinny być od strony wewnętrznej usztywnione i na złączach znitowane.

6) Jako zamknięcie włazów służyć mają co najmniej dwie sztaby żelazne tak założone, aby zabezpieczały przed wygięciem lub wyjęciem całego wieka albo jego części.

7) Sztaby, stanowiące zamknięcia, powinny być położone na kant, aby się nie wyginały. Każda część włazu powinna być dla każdej sztaby zaopatrzona w co najmniej jedno ucho, przez które przesuwa się sztabę.

8) Ucha przy ramie włazu i przy wieku (kracie lub siatce) powinny być rozmieszczone w ten sposób, aby umożliwiały przesunięcie sztaby przez ucha ramy i ucha wieka.

9) Wieka mogą być zaopatrzone zamiast w ucha we wrzeciądze, które się zapuszcza na ucha ramy włazu i zamyka żelazną sztabą.

10) Wieka lub kraty ruchome, składające się z kilku części, powinny być zaopatrzone od strony wewnętrznej we wpusty lub brzegi, przylegające ściśle do ramy włazu i uniemożliwiające przesunięcie którejkolwiek części.

11) Poszczególne pomieszczenia na statkach-cysternach mogą być ze sobą połączone. Otwory wiodące z pokładu do zamykanych pomieszczeń powinny być zaopatrzone w żelazne wieka, zamykane w sposób uniemożliwiający otwarcie lub odgięcie pokrywy bez jednoczesnego uszkodzenia zamknięcia.

12) Poszczególne części składowe rurociągów służących do wypróżniania lub napełniania statków cystern powinny być tak złączone, aby można było łatwo rozpoznać ich przeznaczenie oraz ich połączenie z innymi częściami. Części rurociągów prowadzących z pokładu do zamykanych pomieszczeń powinny posiadać zamknięcia uniemożliwiające użycie rurociągów bez uszkodzenia zamknięcia. Części rurociągów nieznitowanych z pokładem powinny być zaopatrzone w osobne wieka blaszane, umożliwiające zupełne zamknięcie tych części. Takie same zabezpieczenia powinny znajdować się przy otworach tych rurociągów i przy przewodach służących do przewietrzania.

§ 49.

Przepisy szczegółowe o budowie statków z ruchomym pokładem.

1) Jeżeli ruchomy pokład statku posiada deski boczne (pokład boczny) to deski powinny być ze stojakami pokładowymi tak spojone, aby naruszenie tej spoistości z zewnątrz było niemożliwe bez naruszenia zamknięcia.

a) Urządzenia zamykające luźny pokład.

2) Deski każdej partii pokładu górnego muszą być tej samej długości co deski obicia bocznego. Od strony wewnętrznej deski pokładowe powinny być zaopatrzone w listwę, uniemożliwiającą przesunięcie desek położonych na krokwie pokładowe.

3) Deski pokładowe, które, przechodząc nad przedziałami wolnymi (nie przeznaczonymi na pomieszczenie towarów celnych), natrafiają na wejścia do tych przedziałów, powinny być z wierzchu zaopatrzone w żelaza kątowe przynitowane do desek w taki sposób, aby brusy przyciskowe, znajdujące się po obydwu stronach wolnego przedziału, nakrywały przynitowaną część żelaza kątowego w sposób uniemożliwiający wyciągnięcie desek spod brusów.

4) Takie same zabezpieczenia powinny być urządzone przy deskach pokładowych, wychodzących na burtę chodnikową. Końce obydwu właściwych brusów przyciskowych mogą być również zaopatrzone w kaptury w sposób podany w ust. 8 i 9. Każda deska powinna leżącą pod nią deskę nakrywać co najmniej na 2 cm., a deska szczytowa (kalenicowa) powinna nakrywać w ten sam sposób obydwie pod nią leżące deski.

5) Jeżeli dla przymocowania deski kalenicowej służy taśma zawiasowa, to deska kalenicowa powinna być zaopatrzona w wycięcie, w którym taśma dokładnie się mieści.

6) Każda partia desek pokładowych powinna być na styku z następną partią nakryta brusem przyciskowym, który swoją dolną stroną przylega dokładnie do desek pokładowych położonych na krokwiach pokładu.

7) Taki sam brus przyciskowy powinien znajdować się na środku każdej partii desek pokładowych, aby uniemożliwić przesunięcie którejkolwiek z tych desek.

8) Przednia i tylna para brusów przyciskowych, nakładanych na ścianach oddzielających zamykane przedziały od przedziałów mieszkalnych, powinny być zaopatrzone od zewnętrznej strony w stałe i silne kaptury, które zakrywają końce leżących pod nimi desek pokładowych i kalenicy.

9) Przymocowanie tych kapturów powinno być wykonane według zasad ustalonych w § 47 ust. 3 niniejszej instrukcji.

10) Brusy przyciskowe powinny być tak urządzone, aby złączone z nimi dalsze części zamknięć były przytrzymywane w sposób wykluczający wszelkie posunięcia; z tych względów urządzenia zamykające powinny być połączone z kadłubem statku.

11) Brus przyciskowy powinien być zaopatrzony w dolnej swej części w hak, który wchodzi w ucho przynitowane do brzegu burty. Górna strona brusa przyciskowego powinna być zaopatrzona w szynę przesuwalną w zagłębieniu brusa. Zarówno szyna jak i brus przyciskowy powinny być wyposażone w dwa wycięcia, przez które przy nakładaniu brusa przyciskowego przechodzą dwa haki utwierdzone w krokwiach pokładowych i wystające bezpośrednio ponad szynę. Przy podciągnięciu szyny w stronę kalenicy obydwa haki zachodzą za niewyciętą część szyny i w ten sposób brus przyciskowy jest przytrzymywany. Wystający poza brus przyciskowy koniec szyny powinien być zaopatrzony we wrzeciądz lub ucho, które zachodzi w szynę przeciwległego brusa przyciskowego. Ucha zamyka się osobno przez nałożenie plomb albo zakłada się wspólną plombę na sztabę przeprowadzoną przez więcej uch.

12) Zamknięcie pokładu następuje przy pomocy żelaznych sztab, które łącza razem deskę kalenicową, brus przyciskowy i deski pokładowe w ten sposób, aby nie było możliwe usunięcie jakiejkolwiek z tych części bez uprzedniego odłączenia żelaznych sztab z zamknięciem.

b) Urządzenia zamykające taflowy pokład.

13) Pokład, składający się z desek położonych w poprzek statku, powinien być urządzony w ten sposób, aby deski znajdujące się między dwiema krokwiami pokładowymi tworzyły jedna taflę złączoną od strony wewnętrznej listwami lub taśmami żelaznymi, do których każda deska byłaby przynitowana w sposób, wykluczający możliwość wygięcia lub wyważenia desek.

14) Poszczególne płyty (tafle) powinny być zaopatrzone w odpowiednie urządzenie, aby po nałożeniu zamknięcia nie mogło być dokonywane przesuwanie ich lub wyginanie.

15) Sposób wykonania tego rodzaju pokładu jest następujący:

Płyty (tafle), złączone w sposób podany w ust. 13, podsuwa się górnym końcem pod kalenice sporządzoną z mocnej blachy, biegnącą środkiem górnej części pokładu. Do dolnej krawędzi płyty przymocowane są dwa wrzeciądze, które zakłada się na ucha umieszczone w ścianach pokładu bocznego; przez te ucha przeciąga się sztaby stanowiące zamknięcia. Przesuwaniu płyt po krokwiach pokładowych w stronę burty zapobiegają listwy, przymocowane do wewnętrznej strony płyt i do górnej części krokwi pokładowych. Jeżeli płyty są tak długie, że zachodzi obawa ich wygięcia, należy je w środku długości na stronie wewnętrznej zaopatrzyć po bokach w haki, które, przy przesuwaniu płyt w stronę burty, zachodzą w haki lub w ucha umieszczone w krokwiach pokładowych.

16) Odmienne urządzenia zamykające mogą być dopuszczone, jeżeli odpowiadają ogólnym warunkom wyszczególnionym w niniejszej instrukcji.

§ 50.

Zgłaszanie i badanie statków oraz wystawianie zaświadczeń kwalifikacyjnych.

1) Do wystawiania zaświadczeń kwalifikacyjnych przewidzianych w § 46 ust. 2 są uprawnione morskie urzędy celne oraz inne wyznaczone w tym celu przez właściwą Dyrekcję Ceł.

2) Kto ubiega się o uzyskanie zaświadczenia kwalifikacyjnego, powinien dostawić statek w stanie próżnym do urzędu celnego uprawnionego do wystawiania tych zaświadczeń i jednocześnie przedstawić w dwóch egzemplarzach:

a) rysunek statku i urządzeń zamykających i to w przekroju poprzecznym i przekroju podłużnym wraz z widokiem pokładu; przy statkach-cysternach rysunek statku z planem rurociągów i uwidocznieniem urządzeń zamykających,

b) opis techniczny zawierający szczegółowe dane o pomieszczeniach ładunkowych, ich otworach i drzwiach, o konstrukcji statku, stanie kajut i innych pomieszczeń oraz o urządzeniach zamykających.

3) Rysunek i opis statku może być złożony w jednym tylko egzemplarzu, jeżeli temu samemu urzędowi celnemu przedstawiono już poprzednio rysunek i opis statku tej samej budowy i z tym samym urządzeniem zamykającym. W tych przypadkach należy w protokóle weryfikacyjnym powołać się na poprzednio już dokonane badanie podobnego statku.

4) Na podstawie złożonych dokumentów urząd celny przy współudziale właściciela statku lub jego pełnomocnika przeprowadza badanie statku i urządzeń zamykających. Urząd celny może według własnego uznania przywołać na koszt wnioskodawcy do udziału w badaniu rzeczoznawcę budowy statków.

5) Przy badaniu należy w szczególności brać pod uwagę, czy konstrukcja statku jest zgodna z przedstawionym rysunkiem i opisem technicznym i odpowiada niniejszym przepisom, oraz czy umożliwia zupełnie bezpieczne zamknięcie pomieszczeń ładunkowych.

6) O wyniku badania sporządza się w dwóch egzemplarzach protokół weryfikacyjny z powołaniem się na rysunek i opis oraz z wyszczególnieniem ewent. stwierdzonych usterek.

7) Jeżeli usterek nie ujawniono lub ujawnione usterki zostały usunięte, urząd celny wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne (wzór Nr 14) stwierdzające, że statek jest przystosowany do przewozu towarów pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych.

8) Urząd celny, uprawniony do wystawienia zaświadczeń kwafilikacyjnych, prowadzi spis zakwalifikowanych statków według wzoru Nr 15. W spisie należy również zapisywać wyniki dodatkowych badań przeprowadzonych w myśl ust. 9 i 12.

9) Zaświadczenie kwalifikacyjne ważne jest na przeciąg 5 lat. Przed upływem tego okresu należy statek przedstawić do ponownego zbadania. Jeżeli przy ponownym badaniu urząd celny nie stwierdzi żadnych usterek, natenczas potwierdza dotychczasowe zaświadczenie. Potwierdzenie takie jak również każde dalsze potwierdzenie jest ważne na nowy okres 5 lat. O potwierdzeniu zaświadczenia należy zawiadomić ten urząd celny, który przeprowadził pierwsze zbadanie statku.

10) Jeżeli urząd, który przeprowadził pierwsze badanie statku, nie zostanie po upływie pięcioletniego okresu powiadomiony przez inny uprawniony urząd celny o ponownym zbadaniu statku, powinien wezwać właściciela statku do złożenia w wyznaczonym okresie dowodu, że statek został ponownie zbadany. Gdy wezwanie pozostanie bez skutku, urząd celny wykreśla statek ze spisu i zawiadamia o tym właściciela statku.

11) Zaświadczenie kwalifikacyjne wraz z jednym egzemplarzem rysunku, opisu technicznego i protokółu weryfikacyjnego powinno być przechowywane stale na statku w blaszanej puszce i okazywane na każde żądanie organów celnych. Odpis zaświadczenia kwalifikacyjnego, drugie egzemplarze rysunku statku i opisu technicznego oraz drugi egzemplarz protokółu weryfikacyjnego pozostają w urzędzie celnym i powinny być przechowywane w osobnej teczce jako załączniki do spisu zakwalifikowanych statków.

12) O każdej zmianie nazwy lub własności statku właściciel statku (przy zmianie własności nowy właściciel) powinien zawiadomić w ciągu 14 dni od daty zmiany urząd celny, który wydał zaświadczenie. O każdej zmianie konstrukcji statku lub urządzeń zamykających właściciel względnie kierownik statku powinien zawiadomić urząd celny uprawniony do kwalifikowania statków. Do zawiadomienia należy dołączyć zaświadczenie kwalifikacyjne wraz z rysunkiem i opisem statku oraz protokółem weryfikacyjnym i dostawić do urzędu celnego statek w stanie próżnym celem zbadania. Bez ponownej rewizji statku przez urząd celny uprawniony do kwalifikowania, statek nie może być używany do przewozu towarów pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych.

13) Urząd celny przeprowadza badanie i o wyniku badania sporządza protokół w dwóch egzemplarzach.

14) Jeżeli badanie nie ujawni usterek w urządzeniach zamykających, urząd celny uwidocznia dokonane zmiany na rysunku i w opisie technicznym, po czym dokumenty te wraz z jednym egzemplarzem protokółu oddaje kierownikowi statku do przechowania (ust. 11). Drugi egzemplarz protokółu przesyła do urzędu celnego, który wystawił zaświadczenie kwalifikacyjne.

15) W przypadku ujawnienia przy badaniu usterek i nieusunięcia ich przez właściciela statku w wyznaczonym przez urząd celny okresie, urząd celny zatrzymuje zaświadczenie kwalifikacyjne wraz z innymi dokumentami (ust. 11) i odsyła je ze spisanym protokółem do urzędu celnego, który wystawił zaświadczenie.

16) Zastosowanie na statku urządzeń, umożliwiających dostęp do towarów bez naruszenia zamknięcia celnego, jest zabronione.

§ 51.

Rewizje urządzeń statków.

1) Przed każdorazowym nałożeniem zamknięć celnych na pomieszczenia ładunkowe urząd celny powinien zbadać urządzenia służące do tych zamknięć.

2) Każdy urząd celny uprawniony do kwalifikowania statków (§ 50 ust. 1) może przeprowadzić rewizję urządzeń służących do zamknięć celnych na statku zakwalifikowanym do przewozu towarów celnych, jeżeli statek taki stanie bez ładunku przy urzędzie celnym na kotwicy.

3) Jeżeli urząd celny przeprowadzi rewizję całkowitą, potwierdza jej wynik w zaświadczeniu kwalifikacyjnym i zawiadamia o tym urząd celny, który wystawił zaświadczenie.

4) Gdy przy rewizji zostaną stwierdzone usterki w urządzeniach służących do zamknięć celnych, należy stwierdzić to w protokóle spisanym przy współudziale właściciela lub kierownika statku. W przypadku gdy usterki nie mogą być natychmiast usunięte lub gdy zainteresowany wzbrania się je usunąć, urząd celny zatrzymuje zaświadczenie kwalifikacyjne i przesyła je wraz ze spisanym protokółem do urzędu celnego, który wystawił zaświadczenie.

5) Jeżeli w ostatnim pięcioleciu nie została przeprowadzona rewizja całkowita, statek nie może być używany do przewozu towarów pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych przed dokonaniem ponownej rewizji.

K. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 52.

Wejście w życie instrukcji żeglugowo-celnej.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Przyjęto dnia . . . . . .

Karta konwojowa Nr . . . .
(rej. kart konwojowych)

Statek . . . .
(rodzaj i nazwa statku)
prowadzony przez . . . .
przybyły z . . . .
port macierzysty statku . . . . . .
został skierowany do Urzędu Celnego w . . . .
Następujące dokumenty: . . . .
. . . .
zostały w obecności kierownika statku zapieczętowane i zaadresowane do Urzędu Celnego
w . . . .
Statek przywiózł następujące towary (nazwa ogólna) . . . .
. . . .
Przewóz do granicznego urzędu celnego odbędzie się pod konwojem—zamknięciem celnym. *)
Konwój obejmuje . . . .
Na pomieszczenia ładunkowe nałożono . . . . . . zamknięć celnych
Na pokładzie znajdują się następujące przesyłki. **) . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
Statek odszedł dnia . . . . o godz. . . . .

. . . . . dnia . . . . . .

. . . .
podpis urzędnika celnego.

Statek przybył do granicznego Urzędu Celnego w . . . .
. . . . dnia . . . . o godz. . . . . . .
rej. statków poz. . . . .

Pieczęć urzędowa . . . . dnia . . . . .

. . . .
podpis urzędnika celnego

*) Wyrazy zbędne skreślić

**) Wypełnić w razie przewozu pod zamknięciem celnym bez konwoju.

(Str. 1)

Posterunek celny

w . . . .

Wzór Nr 2
do § 4 ust. 6.

REJESTR
KART KONWOJOWYCH
na rok . . . . .

(Str. 2)

Poz. kolejna	Data nadejścia statku	Rodzaj i nazwa statku	Nazwisko kierownika statku	Port macierzysty statku	Ilość i rodzaj przedstawionych dokumentów
1	2	3	4	5	6

(Str. 3)

Rodzaj przywiezionego towaru (ogólnikowo)	Nazwisko konwojenta wzgl. ilość nałożonych zamknięć celnych	Odejście statku		Uwagi
		data	godz.	
7	8	9	10	11

Urząd Celny . . . .

Zgłoszenie ogólne statku
(Manifest wyładunkowy).

Statek . . . .
(rodzaj i nazwa statku)

Przynależność państwowa . . . .
Pojemność tonn . . . .
Port macierzysty statku . . . .
Port, z którego statek przybył bezpośrednio . . . .
Ilość podróżnych . . . .
Imię i nazwisko kierownika statku . . . .

Potwierdzam odbiór
. . . . konosamentów
po zarejestrowaniu ich w U. C.
. . . dnia . . . 19 . . . r.
. . . .
(podpis strony)

Niniejsze zgłoszenie obejmuje
. . . . . arkuszy.
Otrzymano . . . . . konosamentów
. . . . dnia . . . . 19 . . . r.
. . . .
podpis urzędnika
przyjmującego zgłoszenie

List przekazowy — konwojowy *) Nr . . . . .

Niżej podpisany zgłasza wniosek o przekazanie

do Urzędu Celnego w . . . .

przesyłek wyszczególnionych na stronie drugiej niniejszego listu od poz. . . . . do poz. . . . . i jednocześnie stwierdza zgodność tych przesyłek z zapisem w liście i obowiązuje się dostarczyć wymienionemu wyżej Urzędowi Celnemu w stanie niezmienionym, w wyznaczonym terminie.

. . . . .dnia . . . .

. . . .
(podpis)

*) wyraz zbędny skreślić.

Potwierdzenie urzędu celnego		Uwagi:
nadawczego	odbiorczego	
Stwierdza się zgodność wymienionych przesyłek z dokumentami przewozowymi. Termin dostawy . . . . Ilość nałożonych zamknięć celnych . . . . Nazwisko konwojenta . . . . dnia . . . . . . Pieczęć urzędowa . . . . (podpis)	Przyjęto dnia . . . . . . Potwierdza się odbiór wymienionych przesyłek z nienaruszonymi zamknięciami celnymi . . . . dnia . . . . Pieczęć urzędowa . . . . . . (podpis)	

(Str. 2).

Rej. statków poz. . . . . Zgłoszenie przyjęto dnia . . . .

	Poz. kolejna	Odbiorca	Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Rodzaj towaru	Waga ogólna kg	Port nadania
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Prawdziwość zgłoszenia stwierdzam własnoręcznym podpisem

. . . . dnia . . . . . 19. . . r.

. . . .

(podpis kierownika statku lub zastępującej go osoby)

(Str. 3)

godz. . . . Nazwa statku . . . . Rej. zgł. ogólnych (manif. wyład.) poz. . . . [1]

Magazyn wyładunkowy	Wynik sprawdzenia przy przyjęciu	Załatwienie urzędowe			Uwagi (Numer zgłoszenia celnego, protokół sprzedaży, zniszczenia i t. p.
		Data	Nazwa i pozycja rejestru lub księgi	Ilość sztuk i rodzaj opakowania	
10	11	12	13	14	15

1) wypełnia tylko morski urząd celny odbiorczy.

(Str. 4)

WSKAZÓWKI

1) Zgłoszenie powinno być przedstawione granicznemu urzędowi celnemu w ilości niezbędnej do wyładowania. Jeżeli wyszczególnione w zgłoszeniu przesyłki mają być przekazane bezpośrednio i w całości do innego urzędu celnego, należy zgłoszenie przedstawić w trzech egzemplarzach.

2) Zgłoszenie powinno obejmować wszystkie towary znajdujące się na statku.

3) Gdy statek przychodzi próżny, należy to wyraźnie zaznaczyć w zgłoszeniu.

4) Zgłoszenie powinno być sporządzone pismem czytelnym; zgłoszenie sporządzone nieczytelnie lub wadliwie może urząd celny odrzucić.

5) Poprawki w zgłoszeniu i innych dokumentach powinny być stwierdzone podpisem kierownika statku lub zastępującej go osoby.

6) Jednocześnie ze zgłoszeniem należy przedstawić konosamenty na towary, znajdujące się na statku.

7) Zgłoszenie powinno być podpisane przez kierownika statku lub zastępującą go osobę; wymienieni ponoszą odpowiedzialność za zgłoszenie towarów niezgodne z rzeczywistością.

8) Kierownik statku wzgl. zastępująca go osoba nie ponoszą odpowiedzialności za określenie wagi w zgłoszeniu ogólnym, jeżeli w nim wyraźnie zaznaczą, że waga i rodzaj towaru nie są im znane.

(Str. 1)

Wykaz włazów i skrytek

w statku . . . .
(nazwa i rodzaj statku)
prowadzonym przez . . . .
. . . .

Rej statków
poz. . . . .
Wynik odprawy celnej:

I.

Wyszczególnienie pomieszczeń	Wyrażona słowami ilość		Ilość zamknięć celnych		UWAGI
	pomieszczeń	dostępów	plomb	pieczęci	
Ładownie przednie					
Ładownie środkowe					
Ładownie tylne					
Ładownie węglowe (Bunker)					
Włazy do tanków balastowych					
Włazy do tanków z wodą do picia . . .					
Właz do przedziału dziobowego (kotwiczego) .					
Właz do przedziału rufowego					
Właz pomiarowy (na statkach z górnym pokładem ochronnym)					
Drzwi wodoszczelne w grodziach wodoszczelnych					
. . . .					
. . . .					

(Str. 2).

II.

Grodzie pomiędzy ładowniami jako też pokłady są urządzone tak bezpiecznie i silnie, że nie dają dostępu do wyszczególnionych w poz. I pomieszczeń inaczej, niż za pomocą dostępów zgłoszonych w tej pozycji

albo też

są tego rodzaju, iż zachodzi potrzeba urządzenia osobnych zamknięć dla zabezpieczenia wymienionych pomieszczeń.

III.

Skrytki, których przy powierzchownych oględzinach nie można spostrzec:
. . . .
. . . .
. . . .

IV.

Na pokładzie znajdują się następujące towary (ilość sztuk i rodzaj):
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Ręczę za prawdziwość zgłoszenia i zobowiązuję się utrzymać zamknięcia urzędowe w stanie nienaruszonym

. . . . dnia . . 19 . .

. . . .
(kierownik statku)

II.

Wynik sprawdzenia
(zgodnie lub nie)
i uwagi.

III.

Wynik sprawdzenia
(zgodnie lub nie)

IV.

Wynik sprawdzenia
(zgodnie lub nie)

Urząd Celny

. . . .

. . . . . dnia . . 19 . .

Pieczęć urzędowa

Podpisy urzędników celnych:

Rej. statków poz. . . . .

Wzór Nr 5
do § 6 ust. 1-d.

SPIS PROWIANTU I ZASOBÓW STATKU

Statek . . . . ,
(rodzaj i nazwa statku)
o pojemności tonn . . . . . z załogą składającą się

z . . . . . ludzi (łącznie z kierownikiem statku) przybyły z . . . . ,

pod dowództwem kierownika statku . . . .

WSKAZÓWKI

1) W spisie należy wyszczególnić znajdujące się na statku a przeznaczone dla załogi, pasażerów i statku ilości prowiantu i zasobów, jak również inwentarz statku, z wyjątkiem:

a) zwykłego osprzętu (przyborów) statku;

b) innych przedmiotów inwentarza, jeżeli są wpisane do księgi inwentarzowej statku;

c) przedmiotów używanych, przeznaczonych dla własnego użytku podróżnych i załogi, wolnych od cła w myśl art. 22 ust. 11 pkt. 1—6 prawa celnego.

2) Jeżeli na statkach prowadzi się osobne księgi prowiantu, wystarczy powołanie się na te księgi; rewidujący urzędnik celny sprawdza prowiant według tych ksiąg i stwierdza swoim podpisem.

3) Waga przedmiotów podlegających zgłoszeniu może być podana w przybliżeniu.

4) Spis prowiantu sporządza się w dwóch równobrzmiących egzemplarzach.

5) Gdyby dla spisu prowiantu, zasobów lub inwentarza formularz ten nie wystarczał, należy dalsze przedmioty wykazać na osobnym arkuszu i dołączyć go trwale do formularza.

6) Prowiant i zasoby statku, które mają być zniesione ze statku na ląd, powinny być zgłoszone urzędowi celnemu. Jednocześnie ze zgłoszeniem należy przedstawić urzędowi celnemu znajdujący się na statku spis prowiantu i zasobów celem odnotowania. Prowiant i zasoby znoszone ze statku na ląd, podlegają odprawie celnej na ogólnych zasadach.

Nazwa przedmiotów		Ilość zgłoszonego prowiantu wzgl. powołanie się na księgę prowiantową	Ilość prowiantu:		Uwagi Urzędu Celnego
			wydanego do spożycia na statku	pozostającego pod zamknięciem celn.	
I. PROWIANT.					
1. Napoje:					
Piwo, porter					
Napoje alkoholowe					
Wino, moszcz winny i miód					
2. Środki żywnościowe:					
Masło, margaryna	kg				
Kawior	kg				
Mięso i wyroby mięsne	kg				
Konserwy mięsne w puszkach					
Konserwy rybne w puszkach					
Konserwy owocowe w puszkach					
Konserwy warzywne w puszkach					
Sosy i soki	kg				
Makaron, wermiszele	kg				
Ryż	kg				
Mleko kondesowane w puszk.					
Ziemniaki	kg				
Chleb	kg				
Mąka	kg				
Wyroby cukiernicze	kg				
Owoce suszone	kg				
Owoce świeże	kg				
Sól	kg				
Cukier	kg				
Syropy	kg				
Czekolada	kg				
Kakao	kg				
Przyprawy korzenne	kg				
Kawa	kg				
Herbata	kg				
Ser	kg				
3. Wyroby tytoniowe i zapałki:					
Tytoń	kg				
Cygara sztuk					
Papierosy sztuk					
Zapałki pudełek					

Nazwa przedmiotów	Ilość			Uwagi
	zgłoszona	oclona lub wzięta pod zamknięcie	wywieziona z powrotem za granicę	
	kg	kg	kg	
II. Zasoby statku				
Farby				
Pokost				
Liny				
Gwoździe i nity				
Materiały do oświetlenia				
Materiały pędne				
Oleje smarowe				
Mydło				
. . . .				
. . . .				

III. Inwentarz nie wpisany do księgi inwentarzowej:

. . . .
. . . .

I. Przyjście:

Prawdziwość zgłoszenia stwierdzam swoim podpisem

. . . . . dnia . . . 19 r.

Kierownik statku

II. Wyjście:

Prawdziwość zgłoszenia stwierdzam swoim podpisem

. . . . . . dnia . . . 19 r.

Kierownik statku

I. Przyjście:

Sprawdzono i znaleziono zgodnie ze zgłoszeniem.
Urząd Celny w . . . .

. . . . . . dnia . . . 19 r.

Pieczęć urzędowa: Podpisy urzędników celnych

II. Wyjście:

Sprawdzono i znaleziono zgodnie ze zgłoszeniem.
Urząd Celny w . . . .
Rejestr statków poz. . . . . .

. . . . . . dnia . . . 19 r.

Pieczęć urzędowa: Podpisy urzędników celnych

Wzór Nr 6
do § 6 ust. 1-f

(Str. 1)

Rej. statków poz. . . . . .

S P I S

przedmiotów, podlegających cłu, przywiezionych przez kierownika i załogę statku.

1. Spis powinien być wręczony urzędowi celnemu razem ze spisem prowiantu i zasobów statku.
2. W spisie powinien być wymieniony pełny skład załogi.
3. Członek załogi, nieposiadający żadnych przedmiotów do oclenia, podpisuje się również, umieszczając w rubrykach dla oznaczenia przedmiotów wyraz „nic".

(Str. 2)

My niżej podpisani oświadczamy, że posiadamy tylko towary wyszczególnione obok naszych podpisów i obowiązujemy się nie zabierać tych towarów na ląd bez zezwolenia urzędu celnego.

L. p.	Nazwisko i imię	Stopień służbowy	Wino, moszcz winny i miód		Napoje alkoholowe		Tytoń		Cygara	
			zgł.	zam.	zgł.	zam.	zgł.	zam.	zgł.	zam.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1										
2										
itd.										

Stwierdzam, że powyższy spis zawiera nazwiska wszystkich członków załogi statku. Poza tym oświadczam, że nie przywiozłem żadnych innych towarów lub paczek stanowiących dary.

. . . . dnia . . . 19 r.

. . . .
(podpis kierownika statku)

(Str. 3)

Papierosy		Bibułka do papierosów		Inne towary	Podpis kierownika statku i członków załogi	UWAGI
zgł.	zam.	zgł.	zam.			
12	13	14	15	16	17	18

. . . . dnia . . . 19 r.

. . . .
(podpis urzędnika celnego)

Konosament zastępczy.

Data przywozu . . . .

Nazwa statku . . . .

Port nadania . . . .

Odbiorca . . . .

Znaki . . . .

Numery . . . .

Ilość sztuk i rodzaj opakowania . . . .

. . . .

. . . .

Nazwa towaru . . . .

. . . .

Waga w kg — miara . . . .

Podpis kierownika statku . . . .

Podpis urzędnika celnego . . . .

Wzór Nr 8
do § 13 ust. 1.

Urząd celny
w . . . .

REJESTR
STATKÓW PRZYCHODZĄCYCH I WYCHODZĄCYCH
za rok . . . . .

Niniejszy rejestr zawiera
. . . . . . kart przesznurowanych.
. . . . dnia . . . .

. . . .
Naczelnik Urzędu Celnego

. . . .
Urzędnik prowadzący rejestr.

Poz. kolejna	Rodzaj i nazwa statku	Nazwisko kierownika statku	Port macierzysty statku	Port, z którego statek przyszedł	Rodzaj przywiezionego towaru (ogólnikowo)	Data i godzina przyjścia statku
1	2	3	4	5	6	7

Termin wyznaczony dla powrotnego wyjścia statku za granicę	Data i godzina wyjścia statku za granicę	Nazwa urzędu wyjściowego	Port, do którego statek odszedł	Rodzaj wywiezionego towaru (ogólnikowo)	Uwagi
8	9	10	11	12	13

Wzór Nr 9
do § 24 ust. 4.

LIST PRZEKAZOWY Nr ....

Przekazuje się do Urzędu Celnego w ....

niżej wyszczególnione zagraniczne towary nieoclone:

Nazwa statku:
....

Poz. rejestru przywozu wzgl. rejestru przek. odbiorczego U. C. nadawczego	Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Rodzaj towaru	Waga ogólna w kg	Port		Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Ilość nałożonych zamknięć celnych	Poz. rej. przek. odb. U. C. odbiorczego
						nadania	przeznaczenia			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Wniosek o przekazanie towaru	Potwierdzenie urzędu celnego		Uwagi
	nadawczego	odbiorczego	
12	13	14	15
Niżej podpisany zgłasza wniosek o przekazanie wymienionych w niniejszym liście przesyłek do Urzędu Celnego w .... Jednocześnie stwierdza zgodność tych przesyłek z zapisem w liście i obowiązuje się dostarczyć je wymienionemu wyżej urzędowi celnemu w stanie niezmienionym, w wyznaczonym terminie. .... dnia .... 193...... r. (podpis i pieczęć)	Stwierdza się zgodność wymienionych przesyłek z dokumentami przewozowymi. Termin dostawy .... Nazwisko konwojenta .... dn. .... Pieczęć urzędowa .... (podpis)	Przyjęto dnia .... Potwierdza się odbiór wymienionych przesyłek z nienaruszonymi zamknięciami celnymi .... dn. .... Pieczęć urzędowa .... (podpis)	

(Str. 1).

Wykaz dokumentów przekazowych.

I. Statek . . . .
(rodzaj i nazwa statku)

Przynależność państwowa . . . .

Pojemność tonn . . . .

Port macierzysty statku . . . .

Imię i nazwisko kierownika statku . . . .

. . . .

II. Oświadczam, że towary wymienione w dokumentach wyszczególnionych w niniejszym wykazie od poz. . . . . do poz. . . . . . zostały załadowane na statek. Obowiązuję się towary te przewieźć bez jakichkolwiek zmian do urzędów celnych odbiorczych i zachować zamknięcia celne w stanie nienaruszonym.

. . . . . . dnia . . . .

. . . .
(kierownik statku)

III. Zapiski urzędowe o nałożeniu i zmianie zamknięć celnych, zarządzeniu konwoju itp.

(Str. 2).

L. p.	Dokumentu przekazowego			Nazwa urzędu		Załatwienie przez urząd odbiorczy		Uwagi
	nazwa	numer	data wystawienia	nadawczego	odbiorczego	data otrzymania dokumentu	podpis i pieczęć	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Rejestr statków poz. . . . . .

Zgłoszenie ogólne wywozowe statku (manifest wywozowy)

Statek (rodzaj i nazwa) . . . .
Port macierzysty . . . .
Pojemność tonn . . . .
Port, do którego statek odchodzi . . . .
Ilość podróżnych . . . .
Imię i nazwisko kierownika statku . . . .

Niżej podpisany zgłasza urzędowi celnemu w . . . .
zamiar załadowania towarów na powyższy statek celem wywozu do . . . . . .
. . . .

Załadowanie ma się rozpocząć dnia . . . .
o godzinie . . .

. . . . . dnia . . 193 r.

. . . . . .
(Kierownik statku)

Oświadczam, że towary wyszczególnione w niniejszym zgłoszeniu od poz. . . . . . do poz. . . . . . zostały załadowane na statek.

Do zgłoszenia dołączam . . . . . . sztuk konosamentów

. . . . . dnia . . 193 r.

. . . .
(Kierownik statku)

Stwierdza się zgodny wynik ostatecznej rewizji wyjściowej.
Statek wyszedł za granicę dnia . . . . . o godzinie . . .

. . . .
(Podpis urzędnika celnego)

Zgłoszenie kierownika statku								Załatwienie urzędowe	
L. p.	Znaki i numery	Ilość sztuk i rodzaj opakowania	Rodzaj towaru	Waga brutto		Nazwisko osoby rozporządzającej towarem w czasie ładowania	Port przeznaczenia	(Numery dokumentów celnych itp.)	U w a g i
				kg	g				
1	2	3	4	5		6	7	8	9

W S K A Z Ó W K I.

1) Zgłoszenie powinno zawierać dokładny wykaz towarów załadowanych na statek; należy sporządzić je czytelnie.

2) Zgłoszenie powinno być podpisane przez kierownika statku lub zastępującą go osobę; wymienieni ponoszą odpowiedzialność za zgłoszenie towarów, niezgodne z rzeczywistością.

3) Na załadowane na statek towary należy jednocześnie przedstawić urzędowi celnemu konosamenty.

4) Ewentl. poprawki powinny być stwierdzone własnoręcznym podpisem osoby, podpisującej zgłoszenie.

5) W zgłoszeniu nie wykazuje się przedmiotów zakupionych przez statek dla własnych potrzeb z wyjątkiem węgla i olejów bunkrowych.

Wzór Nr 12
do § 40 ust. 2.

Zgłoszenie tratwy.

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania retmana prowadzącego tratwę . . . .

. . . .

Miejsce spuszczenia tratwy . . . .

Miejsce przeznaczenia tratwy . . . .

Ilość tafli . . . .

Rodzaj drzewa . . . .

Objętość drzewa w m^3 . . . .

Waga drzewa w kg . . . .

. . . . . dnia . . .

(Podpis retmana)

. . . . . .

URZĄD CELNY
KOMISARIAT STRAŻY GRANICZNEJ

w . . . .

Wzór Nr 13
do § 42 ust. 2.

ZAŚWIADCZENIE Nr.........

dla krajowych jachtów, łodzi sportowych, kajaków itp. oraz łodzi i kutrów rybackich.

Niniejszym zaświadcza się, że opisany niżej statek sportowy — rybacki — pochodzi z wolnego obrotu w kraju i jako taki jest wolny od należności celnych przy powrocie z zagranicy w okresie ważności zaświadczenia.

Nazwa statku . . . .

Właściciel statku . . . .

Port macierzysty . . . .

Przynależność (Klub, firma itp.) . . . .

Typ statku . . . .

Miejsce i rok budowy (jeżeli są znane) . . . .

Materiał . . . .

Wymiary: długość . . . ., szerokość . . . .

Typ i Nr silnika . . . .

Inne szczegóły . . . .

. . . .

Zaświadczenie niniejsze jest ważne na jeden rok od daty wystawienia, przy czym wszelkie zmiany zaszłe po dacie wystawienia powinny być zgłoszone władzy, która zaświadczenie wydała.

. . . . . . dnia . . 19 r.
(miejscowość)

Pieczęć urzędu

. . . .
(podpis urzędnika)

Adnotacje o przedłużeniu okresu ważności zaświadczenia:			

Urząd Celny

w . . . .

Wzór Nr 14

do § 50 ust. 7.

ZAŚWIADCZENIE KWALIFIKACYJNE Nr......

Na podstawie badania przeprowadzonego w myśl §§ 46 i 50 instrukcji żeglugowo-celnej (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 24 / 1938, poz. 601) zaświadcza się, że statek 1) . . . . .

. . . .

. . . .

. . . .

jest przystosowany do przewozu towarów pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych.

Zaświadczenie niniejsze jest ważne na okres 5-ciu lat od daty wystawienia.

Zaświadczenie wraz z jednym egzemplarzem rysunku i opisu statku oraz protokołu weryfikacyjnego kierownik statku obowiązany jest przechowywać stale na statku w blaszanej puszce i okazywać wymienione dokumenty organom celnym na każde ich żądanie.

O każdej zmianie nazwy lub własności statku właściciel statku (przy zmianie własności nowy właściciel) powinien zawiadomić w ciągu 14 dni od daty zmiany urząd celny, który wydał zaświadczenie.

O każdej zmianie konstrukcji statku lub urządzeń zamykających właściciel względnie kierownik statku powinien zawiadomić urząd celny uprawniony do kwalifikowania statków. Do zawiadomienia należy dołączyć zaświadczenie niniejsze wraz z rysunkiem i opisem statku oraz protokołem weryfikacyjnym i dostawić do urzędu celnego statek w stanie próżnym, celem zbadania. Bez ponownej rewizji statku przez urząd celny upoważniony do kwalifikowania, statek nie może być używany do przewozu towarów pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych.

Jeżeli w ostatnim pięcioletnim okresie ważności niniejszego zaświadczenia nie została przeprowadzona ponowna szczegółowa rewizja statku i urządzeń zamykających, stwierdzająca dalszą przydatność statku do przewozu towarów pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych, statek, przed dokonaniem rewizji, nie może być używany do takiego przewozu po upływie ważności zaświadczenia.

(pieczęć urzędowa) . . . . . dnia . . . .

Naczelnik Urzędu Celnego

Potwierdzenie przeprowadzenia ponownej rewizji.

Na podstawie przeprowadzonej rewizji statku i urządzeń zamykających (§ 50 i 51 instrukcji żeglugowo-celnej) urząd celny w . . . . stwierdza dalszą przydatność statku do przewozu towarów pod zamknięciem celnym pomieszczeń ładunkowych.

W związku z powyższym ważność niniejszego zaświadczenia przedłuża się na dalszy okres 5-ciu lat od daty dokonania rewizji, tj. dodnia . . . .

(pieczęć urzędowa) . . . . . dnia . . . .

Naczelnik Urzędu Celnego

---

1) Wymienić rodzaj i nazwę statku, numer i inne znaki rozpoznawcze, port macierzysty, urząd pomiarowy i numer świadectwa pomiarowego.

Urząd celny
w . . . .

Wzór Nr 15
do § 50 ust. 8.

SPIS STATKÓW
zakwalifikowanych do przewozu towarów pod zamknięciem celnym.

Nr bieżący	Nazwa i rodzaj statku	Właściciel statku		Nazwa urzędu pomiarowego i numer świadectwa pomiarowego	Data wystawienia świadectwa	Pięcioletni okres ważności zaświadczenia upływa dnia	Ponowną rewizję przeprowadził			Zaświadczenie wycofano			Uwagi
		a) nazwisko i imię	b) miejsce zamieszkania				urząd celny	dnia	numer sprawy	przez urząd celny	dnia	numer sprawy	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14